

வெந்தியாத் தாலி
முன்று நாடகங்கள்

2
வெந்தறும் அரசியும்

தமிழக்கம் :

வெ. முத்துக்குமார்வாழி.

பிரகாரம் செய்பவர்கள் :

உமா சிவா பதிப்பகம்

136, காங்கேள்ளுறை வீதி

வண்ணர்பண்ணை.

யாழ்ப்பாணம்,

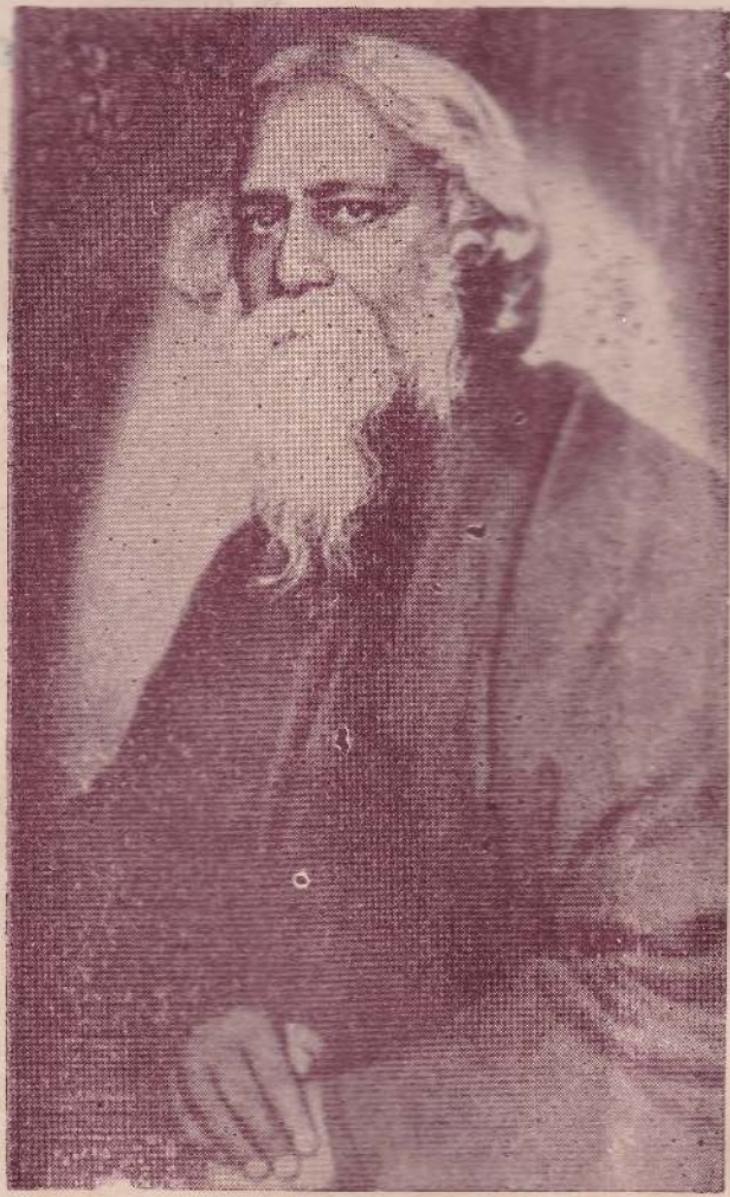
இலங்கை.

உரிமை குடிசோதுக்கே.

கிடைக்க. 1-50

வினாக்கள் முதல் தாலை
எழுதிய
வேந்தனும் அரசியும்

ஆசிய கண்டத்துக் கவி அரசர்
ரவீந்திர நாத் தாழை
1861 -- 1941

முன்று

தாகூரின் நாடகங்கள்

2

வேந்தனும் அரசியும்

மூலம்:- ரவிந்தி, நாத்தாகூர்

தமிழகக் கல்:- வை. முத்துக்குமரசுவாமி

பிரசாரம் செய்பவர்கள்:

உமா சிவா பதிப்பகம்

134 செ. கே. எஸ். வீதி,
ஊன்னுட்டு பண்ணை.

சாத்தியனம்,

1972

திலங்கா.

1ம் பதிப்பு

.13-4-72

2000 மிதிகள்

அச்சிட்டவர்கள்:-

கதந்தீரநாத அச்சகம்,

86, பரமேஸ்வராக் கல்லூரி வீதி,

திருதெல்வேலி.

யாழ்ப்பாணம்

—

இலங்கை

குலுவாப்பற்றிய வார்க்கை வரலாற்றுச் சூருக்கம் வீந்திரநாத் தாகூர்

[1861—1941]

வீந்திரநாத் தாகூர் தேவேந்திரநாத் தாகூரின் மகனும், இளவரசர் துவர்கநாத் தாகூரின் பேரனு மரவா, அவர் 1861-ஆம் ஆண்டு மே மாதம் 6-ந் திங்கிள்காலத்தாவில் பிறந்தார்.

1877-இல் இங்கிலாந்துக்குச் சட்டப்படிப்புக்காக அனுப்பப்பட்டார்; ஆனால் இந்தியாவுக்கு அவர் விரைவில் திரும்பி அக்காலத்து வங்களாப் பத்திரிகைகளுக்கு, யுவராஜ இருக்கும் பொழுதே விஷயதாஸம் செய்துள்ளார்.

1901 ஆம் ஆண்டு அவர் கல்கத்தாவுக்கு 93 மை லூக்கு அப்பால் உள்ள பொல்பூர் என்னும் இடத்தில் சாந்திரிகேநன் என்னும் கலாசாலையைத் ஸ்தாபித்தார். 1913-ஆம் ஆண்டு தாகூருக்கு அரிய “நெபெல் பரிசு” கிடைத்தது. அவருக்குக் கிடைத்த 8000 பவுணியும் தமது கலாசாலையை நடாத்துவதற்குப் பயன்படுத்தி வரு. 1915-ஆம் ஆண்டு “கேசி” எனப்படும் வீரப்பிராடு என்றும் பட்டம் அவருக்குக் கிடைத்தது. 1919-ஆம் ஆண்டு பஞ்சாப் யாகாணத்தில் நடைபெற்ற கல்வரத்தினை அடக்க அரசாங்கம் கையாண்ட முறையை எதிர்த்து இப்பட்டத்தைத் துறந்தனர்.

அவர் பிற்காலத்தில் அப் பட்டத்தை உபயோகிக்க அவர் ஆட்சேபனை தெரிவிக்கவில்லை. தேசிய இயக்க

கத்தில் அவனுக்கு அனுதாபம் இருப்பினும் அரசிய
வீல் சீர்திருத்தம் நாடு முன்னர், சமுகத்தில் சீர்திருத்
தம் ஏற்படுத்த வேண்டும் என்னும் கொள்ளை யுடைய
வராக இருந்தார்.

அவர் 1941-ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் மாதம் 7-ஆந்
திகதி இறவென் பாதம் நண்ணினார்.

அவர் வங்காளத்தில் எழுதிய “கிதாஞ்சலி” என்
நூம் நூல் 1913 இல் ஆங்கிலத்தில் அவரால் மொழி
பெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. இதை நவாலியூர் வித்யா
ரத்னம் சோ. நடாசா அவர்ஸ் அழகான தமிழ்க்
கவிகளில் மொழிபெயர்த்திருக்கிறார். “சித்ரா” 1914இல்
ஆங்கிலத்தில் தாகூரால் மொழிபெயர்க்கப்பட்டது.

“செவ்வலரிகள்” 1924 இல் அன்னால் ஆங்கி
லத்தில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டது.

கண்ணா கு. சௌராமில்டா
அவர்கள் அளித்த

— அணிந்து கா —

—०—

நாடகங்கள் மேற்கு நாடுகளில் சிறப்பாக வளருகின்றன. அவை பள்ளிக்கூடங்களிலும், நாடக சபைகளிலும் திறம்பட தடிக்கப்பட்டு வருகின்றன நாடகங்கள் வாழ்க்கையைச் சித்திரிக்கின்றனவும் வாழ்க்கையைச் சீர்திருத்துகின்றனவுமாகப் பெரிதும் அமைந்துள்ளன. இத்தகைய நாடகங்கள் தம் நாட்டுக்கு அவசியம் வேண்டற்பால்வை.

வாங்கள் நாட்டுப் பெரிய கவிஞர் தாகூர் ஒரு சிறந்த நாடகாசிரியராகத் திகழ்ந்தவர். அவர் ஆசிய நாட்டின் பெரும் புலவராகவும், சர்வதேசங்களுக்கும் ஓர் உத்தமாகவும் விளங்கியவர். தாகூர் நாடகங்கள் துணிவுடன் புதிய பாணியில் அமைக்கப்பட்டன. “சித்ரா” என்னும் நாடகம் பல ராலும் போற்றப்பட்டுள்ளது. “பலி” என்னும் நாடகம் இந்து சமயிகளால் நடாத்தப்படும் நெபவியைக் கண்டிக்கு முகமாக எழுதப்பட்டது. “வேந்தனும் அரசியும்” ஒரு சமூக நாடகம். “தாகூர்” இந்திய தேசியத் தையும், சுதந்திரத்தையும், ஆதரித்தவராயினும் சமூக சீர்திருத்தங்கள் முதற்கண் ஆக்கம்பெற வேண்டும் என்னும் கருத்துடையவர்; சர்வதேச இயக்கமாகிய ஓர் இணைப்பையே விரும்பினர். இந்நூல்கள் இன்றைய தமிழ்டலகிற்கு அவசியம் தேவைப்படுவனவாகும்.

நூழமாதா ஈன்று பெரிது உவத்த சான்றேன் மானிப்பாய், ஆ. முத்துத்தம்பிப்பின்ஜோ மதிப்புமிக்க எழுத்தாளராவர், அவர் அரிவரிக்குரிய புதிய இலகு போத பின்னொப்பாடம் முதல் சிறத்த ஆங்கில ஆங்கில நமிழ் அகாதி வரை பல நூல்களை யாத்து வித்தியா உலகின் பெருமதிப்பைப் பெற்றவர்; சென்னைத் தமிழ் அகாதி ஆக்கக் குழுவில் ஆலோசகாக இருந்தவர். 1902ஆம் ஆண்டிலேயே “அபிதானகோசம்” என்னும் தமிழ்க் கலைக் களஞ்சியத்தை முதன் முதல் வெளியிட்டவர். அன்னரின் அருந்தவப் பேரான இந்நாலாசிரியர் திரு.வை. முத்துக்குமாரசுவரம் B. A., First Class English Trained அவர்கள் கொழும்பு செயின்ம் ஜோசெப்ஸ் கல்லூரியில் இருபது ஆண்டுகளுக்கு மேலாக ஆங்கில தமிழ் ஆசிரியராக இருந்து இளைப்பாறி, வண்டன் “Forest Hill School” கல்லூரியில் ஆங்கில ஆசிரியராக விளங்குகின்றார். இலங்கைப் பாடசாலைகளுக்குரிய சரித்திரபாட வாசகங்களை வெளியிட்டுப் பாராட்டப் பெற்றவர். மேலும் யாழ்ப்பாணம், நாவலர் அங்கூக் கூடப் பிரசுரங்களைக் காலத்துக்குக் காலம் புதுக்கித் திருத்தியமைத்துக் கல்வியுலகில் தம்பெயரை நாட்டிய வர். இலங்கைப் பெரியோர்களைப் பற்றிப்பல் பத்திரிகைகளில் எழுதியவர். புதிலழி ஆறுமுகநாவலரைப்பற்றிய வாழ்க்கை வரலாற்றை மேல்நாட்டுமூறையில் விரிவாக முதன்முதலாக ஆங்கிலத்தில் எழுதி வெளியிட்டார். தமிழ்த்தாத்தா சி. டென்டு. கமோதாம்பின்ஜோ அவர்களைப் பற்றிய வாழ்க்கை வரலாற்றினையும் ஆங்கிலத்தில் சிறப்பாக எழுதி முதன்முதல் பிரசுரித்தவர்.

இவ்வாசிரியர் ரவிந்திரநாத் தாசூரின் ‘சித்ரா’ “பலி” “வேந்தனும் அரசியும்” என்னும் மூன்று நாடங்களையும் தமிழில் யாத்து யாழ்ப்பாணம், உமாசிவாபதிப்பகத்

தார் மூலம் வெளியிடுகின்றார். மூலமழுத்தாளரின் கருத்தாழமும், வேறு சிறப்புகளும் இவர் எழுதிய நாடகங்களில் அமையக்கண் டு மகிழ்கின்றோம்.

தாகூரின் நூற்றுண்டையோட்டி இலங்கை வானேவீ நிலையத்தார் 1961 ஆம் ஆண்டு “சித்ரா” வையும் 1962 ஆம் ஆண்டு “வேந்தனும் அரசியை” யும் 1963 ஆம் ஆண்டு “பவி” யையும் ஒலிபரப்பியுள்ளனர், இப்படைப்புக்களின் “சித்ரா” யும், “வேந்தனும் அரசியும்” இலங்கை அரசாங்கத்தினரால் வெளியிடப்படும் “ஸ்ரீ லங்காவில்” வெளிவந்துள்ளன. இவற்றின் ஒலிபரப்புக்களைக் கேட்டிருக்கின்றோம். இப்பொழுது எங்களுக்குச் சேய்யையில் (சீஸமயில்) இருத்தாலும் தம்மிய படைப்புக்கள் மூலம் எங்களைச் சந்திக்கின்றார் இவ்வாசிரியர். இவ்வாசிரியப் பெருந்தகையின் இந்நாங்கள் ஒவ்வொரு கல்வி நிலையங்களிலும் நாடக சபைகளிலும் நாடகமாக நடிக்கப்பட்டு சிக்கப்படுமென நாம் நம்பிக்கையுள்ளோம். வருங்காலத்தில் இவைபோல நாடக நூல்களைக் கல்வியுலகுக்கு அளிப்பாரென்று இறைவனை வேண்டி அவரை மனமாட வாழ்த்துகின்றோம்.

மாணிப்பாய்,

க. சொர்ணலிங்கம்,

11-6-72.

• 122.8.8.11.4.2

11. 11. 11.

பதிப்பாளரின் உரை

காகிதப் பஞ்சம் ஏற்பட்டுள்ள இந்தச் சோதனையான காலத்தில், கிடைத்த காகிதத்தைக் கொண்டு இந்தாடக நூல்களைத் திருப்தியாக அச்சியற்றி உதவியதற்கு, யாழ்ப்பாணம் திருநெல்வேலி சுதந்திரநாத அச்சக அதிபர் திரு எஸ். கந்தையா அவர்களுக்கு எமது உள்ளங்களிந்த நன்றி உரித்தாகுக.

இந்தாடகங்களில் அச்சப்பிரதிகளைத் திருத்தி இவற்றைப் பிரசரிக்க உதவியவர் ஆசிரியரின் தமிழ், பளை தூரசினர் மகா வித்தியாலய ஆசிரியருமாகிய திரு வை. ஆனந்தநடராச அவர்கள். அன்னுருக்கு நாம் என்றென்றும் கடப்பாடுடையேம்

கலையரசு குரைங்காலிங்கம் அவர்கள் அளித்த அனிந்துரைக்காத அன்னுருக்கு விசேஷ நன்றி கூறுகின்றோம்

“வேந்தனும் ஆசியும்” நூலாசிரியரால் சமீப காலத்திற்கு முன் வண்டனில் மொழி பெயர்க்கப்பட்டது. மற்றவை ஈழத்திலே இருக்கும்பொழுதே மொழி பெயர்க்கப்பட்டவை வித்தியா உலகம் இவற்றை உவந்தேற்கும் என நம்புகிறோம்.

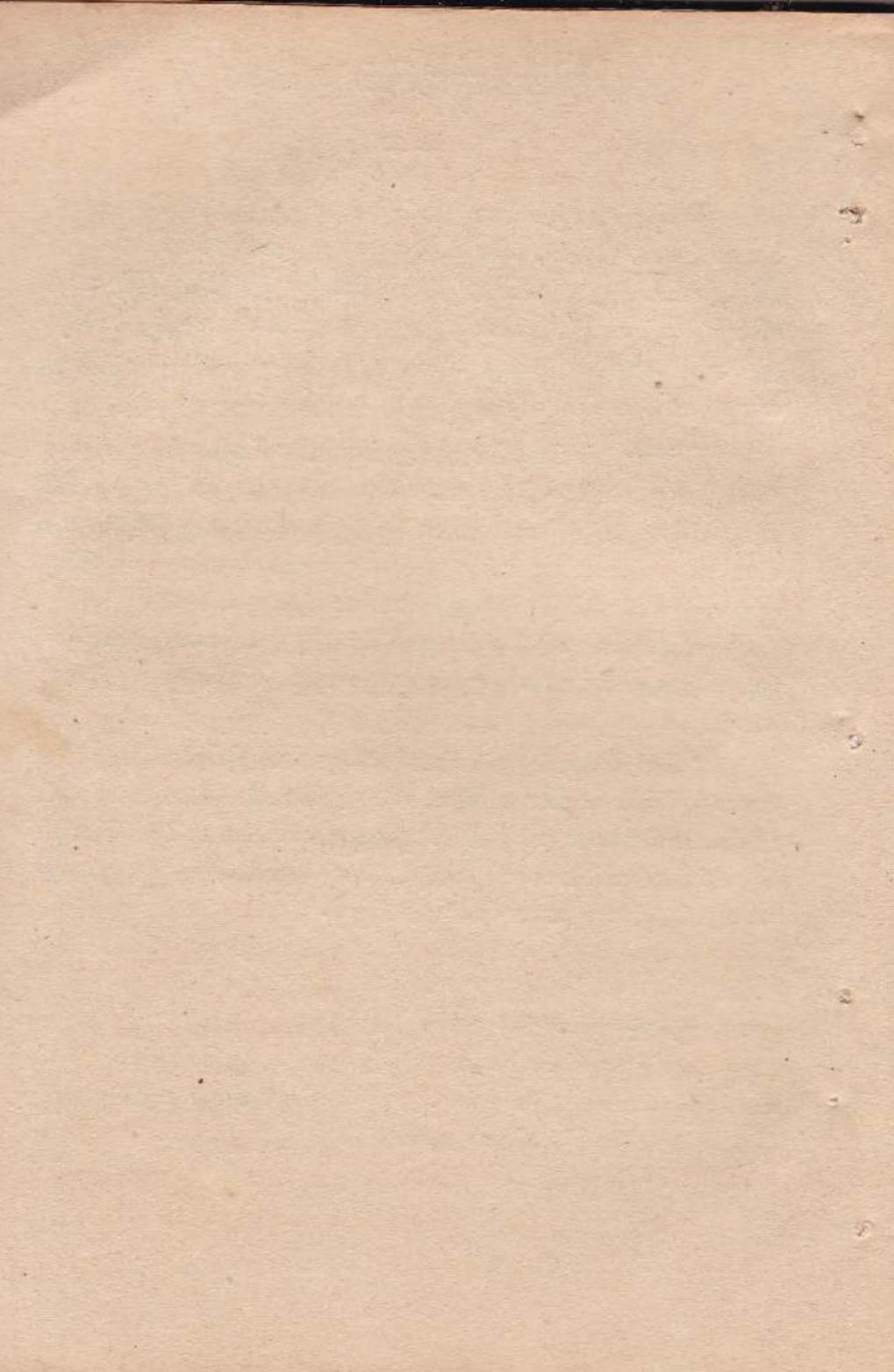
134, காக்கேசக்துறை வீதி,

வண்ணுர்பண்ணை,
யாழ்ப்பாணம் இலங்கை.
பரிநாமி கூ விஜய தசமி

ஆசிரியர்,

உமா சிவ பதிப்பகம்.

17-10-1972.

ஆசிரியரின் முகவரை

தாகூர் நாடகாசிரியர்

ரலீந்திர நாத் தாகூர் வட இந்தியாவில் உள்ள வங்க நாட்டில் மட்டுமல்ல, அவர் யப்பான் இலங்கை போன்ற ஆசிய நாடுகளிலும், ஜேர்மனி செக்கோசிலவாக்கியா, போலந்து, இங்கிலாந்து பிரான்ஸ் முதலிய ஐரோப்பிய நாடுகளிலும் அமெரிக்காவிலும் ஒருசிறந்த கலிஞராகவும், கதாசிரியராகவும், தத்துவ ஞானியாகவும் திகழ்ந்தார். அவர் ஒரு மாபெரும் நாடகாசிரியருமாக விளங்கியுள்ளார்.

அவர் செய்த நாடகங்களை (வங்களை மொழியில்) அட்டவணை செய்ய விரும்புகிறோம்:-

வால்மீகி பிரதீப	1881	இன்னிசை நாடகம்
பஜ்ஞா ஹிர்டய	1881	இசைநாடகம்
ரூத்ரா சண்டா	1881	இசைநாடகம்
கல் மிறி ஜாயா	1882	இன்னிசை நாடகம்
சன்யாசி, பலி		
முதலிய நாடகங்கள்	1884	நாடகம்
நளினி	1884	நாடகம்
மாயா கேலா	1884	இன்னிசைநாடகம்
ராஜா ஓ'ராணி	1889	இசைநாடகம்
விசார் ஜூன்	1890	இசைநாடகம்
பலியில் யலியும் வேறு நாடகங்களும்		
சித்ரா	1892	தாகூரால் ஆங்கிலத்தில் மொழி பெயர்க்கப்பட்ட நாடகம்

சித்ராங்கதா	1894	
கொடோ ஜூலை	1892	நகெச் சுபை நாடகம்
விடாய்-அபிஷாப்	1894	இங்க நாடகம்
கஞ்சம் தேவயாளியும்		
மாலினி	1896	நாடகம்
வைகுந்த கதா	1897	நாடகம்
காஹினி	1900	பஜ சிறு நாடகங்கள்
தாயின் வேண்டுகேள்		
ஏன்னானும் குந்தியும்		
சற்றி அமாவும் விநாயகாவும்		
சோமகவும் நித்வீகாவும்		
இலக்ஷ்மி பரீட்சை		
நாக வாசம்		
நகெச்சுவை நாடகங்கள்	1907	
சாதோற்சவம்		
இலையுதிர் காலக்கொண்டாட்டம்	1907	நாடகம்
முகுத்	1908	நாடகம்
பிரயாசித்த	1909	நாடகம்
ஏஜூ	1910	
இருட்டு அறையின் ராஜூ		நாடகம்
பங்குணி—வசந்த கால வட்டம்	1916	நாடகம்
விண்ணானும் மண்ணானும்	1919	நாடகம்
முந்த டாரு	1922	மூன்று நாடகங்கள்
நீர் வீழ்ச்சி	1922	நாடகம்
		நகெசர் மொழி பெயர்க்கப்பட்டது
வசந்தா	1923	இன்னிசை நாடகம்
கிருக பிரவேச	1925	நாடகம்
சிற குமார் சபா	1926	"
ஈத் போத	1926	"
இருது உற்சவம்	1926	"

நாம் குஜா—அரசு கைப் பதிகை 1926

தேவ நடிகையின் வழிபாடு

செவ்வலிகள்

1926

ஏடகம்

நித்து றங்கா

1927

இன்னிசை ஏடகம்

தபதி

1929

ஏடகம்

நவின்

1931

இன்னிசை ஏடகம்

சப்மேசன்

1931

"

வல்ரூயத்ரா

1932

ஏடகம்

சண்டலீக

1933

மூன்று ஏடகங்கள்

கடதாசிக் கூட்ட

இராச்யம் 1933

ஏடகம்

பசாறி

1933

ஏடகம்

சிரவும் கதா

1934

இன்னிசை ஏடகம்

நித்ய நாட்டிய சித்ராங்கதா 1936 கடன் ஏடகம்

சண்டலீக நிருத்ய நாட்டிய 1938 "

சியாம் 1939 "

முக்தீர் உபாய் 1948 கைகச் சுவைகாடகம்

பழைய நாடகங்கள் புதுப்பிழக்கப்பட்டவை

கு கு 1918 அசாலைதன் 1912 என்னும் ஏடகத்தின் புதிய தோற்றும்

அருப்ரதன் 1920 ரஜா 1910 என்பதன் புதுத் தோற்றும்

நின் சோட் 1921 "சுடோற்சவ்" 1908 என்பதன் புதுத் தோற்றும்

சேஷ்ரக்ஷி 1928 கொடைய் கலட் (1892) என்பதன் புதுத் தோற்றும்

பரித்ரன் 1928 பிரயா சித்தா (1909) என்பதன் புது அமைப்பு

ஸ்மக்ளிப்த விசர்ஜன் 1961 (கையண்ண் உதிப்பதற்கு ஆசிரியராக ஈருக்கப்பட்டது)

ஜீதா வித்தான் 1960

பின்வரும் இன்னிசை நாடகங்களைக் கோண்டுள்ளது கல்மறிசாய், வால்மீகி பிரதீப, மாயர் கேலா நிருத்ய நாட்டிய சித்ராங்கதா, சண்டலீக, நிதுத்ய நாட்டிய சியாம, நிருத்ய நாட்டிய மாயர் கேலா (1938—1939) பரிசோத (1936) சியாமாவின் முன்னைய வரலாறு.

இத்தொகுதியில் சித்ரா [1892] யலி [1884] செவ்வலரிகள் [1926] என் னும் ரவீந்திரநாத் தாகூரின் சிறந்த நாடகங்களை (தாகூரால் ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்கப் பட்டுள்ளவை) தற்காலத் தமிழ் நடையில் வசனநாடகங்களாக அமைத்துள்ளோம்.

இவை இலங்கை வானைவியின் தேசியசே கைக்காக தாகூரின் பொன்விழா ஆண்டின் புலவர் தன ஞாபகத்திற்காக சித்ரா மே 1961 ல் தமிழில் ஒலிபரப்பப்பட்டது “பலி” மே 1962 ல் ஒலி பரப்பப்பட்டது. செவ்வலரிகள் 28—11—65 ல் ஒலி பரப்பப்பட்டது. இவை தமிழில் முதன் முறையாக இவ்வாறு வெளிவந்தன.

தாகூரின் நாடகங்களுள் ‘தபால் கந்தோர்’ இந்தியாவில் வெளிவந்தது “மாலினி” திரு சோ. நடராசா அவர்களால் தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு சிலபகுதிகள் ஈழகேசரி ஆண்டுமெலர்களில் வெளிவந்துள்ளன.

பகுதி-1 சித்ரா

சித்ரா மகாபாரதத்தில் வரும் ஒரு சிறியக்கைத் தயைத் தழுவி ரவீந்திரநாத் தாகூர் எழுதிய ஒர்சிறு

நாடகம். இது பல சிறப் பியல்புகளைக் கொண்டது இது யோன்ற துறையில் ஒப்பாரும் மிக்காரும் வேறு எவரும் இல்லை என்பது அறிஞர்தொம்சன்* அவர்களின் கருத்து. இது 1919-ம் ஆண்டு ஆங்கிலத்தில் வெளிவந்தது. இதனை நடிப்பதற்கு வேண்டிய கருத்துக்களுடன் தாகூர் இதனைவெளி யிட்டுள்ளார். இது முதன் முதல் வங்காள மொழி யில் எழுதப்பட்டுப் பிரசுரிக்கப் பட்டிருந்த பொ முதுநாடகம் நடிக்கப்பட வேண்டிய கருத்துக்களை ஆசிரியர் வெளியிடவில்லை.

தாகூர் இலங்கைக்கு முன்று முறை விழுயம் செய்தார் 1922 ம் ஆண்டு அவர் இலங்கைக்கு முதன் முறை வந்திருந்தார். 2ம் முறையாக 1928 ம் ஆண்டு மே 31 ந் திகதி இலங்கைக்கு வந்திருந்தார் 1933 ம் ஆண்டு மே மாதம் தாகூர் கொழும் பில் உள்ள ரீகல் மாளிகை மண்டபத்துக்குத் தமது நடனநாடகக் கோஷ்டியுடன் வந்து தமது சிறந்த நாடகம் ஒன்றினை நடிப்பித்துக் காட்டி எனது மல்லாமல் சர்க்கரைப் பந்தலில் தேன் மாரி பொழிந்ததற் கொப்ப சொன் மாரி பொழிந்ததை ஆசிரியர் கேட்கும் பாக்கியம் பெற்றுள்ளார். தாகூர் மே மாதம் 11 ந் திகதி தொடக்கம் ஐஉன் 15 ந்

---

* E. J. Thompson in Rabindranath Page 24 he says Chitra is one of the Summits of his work unsurpassed and unsurpassable in its kind.

திகதி வரை இலங்கையில் தங்கி ஹோறளை, காலி, மாத்தறை, அநுராதபுரம், யாழ்ப்பாணம் முதலிய நகரங்களுக்கு விஜயம்செய்தனர். தாகூரின் இலங்கை வருகையால் இலங்கையில் சிறந்த மறுமலர்ச்சி உண்டானது. இலங்கைக்கென ஒரு தேசியகீதமூம் அமைக்கப்பட்டது இப் புலவர் பெருமான் விஜயம் செய்ததின் பேரூர்க்கே எனக்கூறுதல் மிகையா காது.

தாகூரின் தொஞ்சலி என்னும் கவிக்காக அன்னாருக்கு நொபெல் பரிசு கிடைத்தது. இதனை வித்தியாரத்தினம் சோ. நடராசா மிக அழகான தமிழ் கவிதைகளாக மொழி பெயர்த்துள்ளனர். தாகூரின் நாடகங்கள் பல இன்னும் உள். அவை தமிழில் மொழி பெயர்த்தால் வருங்கால இலங்கை பல்கலைக் கழக யுவர்களுக்கும் யுவதிகளுக்கும் உகந்த பணியாகும்.

“தாகூரின் முன்று நாடகங்கள்” என்ற தலைப் பில் வெளிவரும் இந் நாலுக்குச் சிறப்புப் பாயிரம் அளித்துள்ள தமிழ் நாடக உலகில் மன்னராக விளங்கும் கலையரசு சொன்னாலிங்கி அவர்களுக்கு எனது மனமுவந்த நன்றி உரியது.

4 தேவி கோட
நாயிற்றிங்கேல் லேஸ்

லண்டன் S. W. 10

பரிதாபி ஆண்டு 19-4-72.

வவ. முத்துக்குமர்க்கவாசி

வேந்தனும் அரசியும்

(சரங்க நாடகம்)

1 ஆம் - அங்கம்

இடம்— அரச மாளிகையில் உண்ண பூங்கா

[விக்ரம் வேந்தனும் அரசி சுமித்ராவும் வருகிறார்கள்]

விக்ரம்:- ஏன் வர இவ்வளவு சணக்கம் என் அன்பே!

சுமித்ரா:- நான் எங்கு இருப்பினும், நான் முற்றிலும் உங்கள் உடையவள் என்பது உங்களுக்குத் தெரியாதா? என் மன்னவ! தங்கள் இல்லமும் அதன் சேவையும் என்னைத் தங்கள் முன்னிற பதைத் தவிர்த்து விட்டாலும் நான் தங்களிட மிருந்து பிரியவில்லை.

விக்ரம் : இல்லமும் அதன் சேவையையும் விட்டு விடு, எனது உற்றார் உறவினருக்காக உண்ணை விட்டு விட முடியாது. அதன் உரிமைகளில் நான் பொருமைப் படுகிறேன்.

சுமித்ரா : தங்கள் காதலியாகத் தங்கள் இதயத்தில் எனக்கு இடம் உண்டு ஆயினும் தங்கள் அவனிக்கு நான் நாட்டின் முதல்வியாக இடம் பெறுகின்றேன்.

விக்ரம் : இச்சைக் குதந்த இன்பமே! நாம் முதன் முதல் சந்தித்த பொழுது இருந்த கலப்பில்லா நெகிழ்ச்சியாகிய இன்பம் எங்கு மறைந்து விட்டது? அந்நாளில் நாமிருவரும் வைகறையில்

பின்னந்துள்ள பொழுது மெளனம் நம் இதயங்களுள் கங்குகரையற்று ஒடியது. பூவின் இதழ் களில் படிந்த பனித்துளிகள் போல் ஒன்றிறை களில் வெட்கம் படிந்திருந்தது. காற்றினால் அசைக்கப்பட்ட தீபத்தைப் போல உனது இதழ்களில் புன்னகை மெல்லத் தோன்றியது. விடிந்ததும் என்னிடம் இருந்து, துக்கத் துடன் விருப்பமின்றி நீபிரியவேண்டி ஏற்பட்ட பொழுது நீ ஆர்வத்துடன் என்னை அனைத் துச் சென்றது இன்றும்என் நினைவில் உள்ளது. அப்பொழுது இல்லம், அதன் சேவை, உக்கத் தின் பொறுப்புக்கள்...யாவும் எங்கு சென்றன?

சுமித்ரா : அக்காலத்தில் நாம் சிறு பராயத்தவர்கள் தானே! ஆனால் இன்று நாம் தரணியின் வேந்த னும் அரசியுமாக அல்லவா இருக்கிறோம்?

விழ்யம் : வேந்தனும் அரசியுமா? வெறும் பெயர்கள்! நாங்கள் அவற்றிலும் மேலானவர்கள், நாங்கள் காதலர்கள்.

கியந்தா : தாங்கள் என் இறைவன்; என் பத்தா. தங்கள் அடிச்சவட்டை யொற்ற எனக்குத் திருப்தி. தங்களது அரசு பதவிக்கு மேலாக என்னைக்களித்து என்னை வெட்கப் படுத்தாதீர்கள்.

விழ்யம் : என் காதல் உனக்கு வேண்டாமா?

சுமித்ரா : என்னை உண்மையாகக் காதலியுங்கள். ஆனால் காதலுக்கும் ஒரு அளவு கட்டுப்பாடு

இருத்தல் வேண்டும் என்பதைத் தாங்கள் அறி
யாதா, என்ன? ஏனெனில் உண்மைக்கு அலங்
கரிப்புத் தேவைப்படாது.

விழர் : எனக்குப் பெண்ணைன் இதயத்தைப்புரிந்து
கொள்ள முடியவில்லை.

சுமித்ரா : பூபாலா! நீங்கள் வைத்திருப்பதை எல்லாம்
சிக்கனமின்றி என்மீது செலவழித்தீர்களெனில்,
நான் நஷ்டவாளியாகி விடுவேன்.

விழர் : கோமாட்டியே! போதும் பயனிலா வார்த்
தைகள். குருவிகள் கூடக் கொஞ்சிக் குலர்விக்
கூட்டில் மௌனமாக இருக்கின்றன. எமது
உதடுகளிலும் வார்த்தைகள் வராமல்ருக்க உதடு
களை ஒன்றிப்போம்.

[சேவகன் வருகிறுன்]

சேவகன் : அமைச்சர் தங்களை முக்கிய அரசாங்க
கருமாகக் காண விரும்புகிறூர்.

விழர் : அமைச்சரைக் காண இப்பொழுது சமயம்
அல்ல என்று கூறு.

[சேவகன் செல்கிறுன்]

சுமித்ரா : வேந்தே! அமைச்சரை அவையில்
காணுங்கள்.

விழர் : அரசாங்கமும் அதன்கருமங்களும் பொறுத்
திருக்கலாம். ஏனெனில் இனிமைதரும் உல்லாச

வேளைமிக அருமையாகவே வரும். மலரைப் போல அது சுருங்கிப் போகும் தன்மை யடையது. ஆறுதல் என்பது கடமைக்குள் உட்பட்ட ஒரு பகுதியே.

சுமித்ரா : புரவலரே! தங்கள் அரசாங்கத்தின் கருமங் களை உடனே போய்ப் பார்க்கும்படி நான் பணி வாகக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

விழ்ய : தயவு அற்ற பெண்ணே! மீண்டுமா கொடுமை? நீ விரும்பாதவற்றைத் துளித்துளி யாகப் பெறுவதற்கு நான் உன்பின் செல்லு கிறேன் என்று கருதுகின்றுயா? இப் பொழுதே நான் உன்னை விட்டுப் பிரிந்து போகிறேன்.

[அரசன் போகிறான்]

[வேந்தனின் நண்பர் வேதியராகிய தேவதத்தர் உன்னே வருகிறார்]

சுமித்ரா : வேதியரே! வெளிவாயில் கதவுக்கு அப் பால் ஓர் இரைச்சல் கேட்கிறதே அது என்ன?

தேவதத்தர் : அந்த இரைச்சலா? பசியாலும் வறுமையாலும் ஷாடுகிறவர்கள் போடும் ஆர்ப்பாட்டத்தை போர்வீரரின் உதவியுடன்; அதற்கிணிகிறேன். கட்டளை யிடுங்கள்.

சுமித்ரா : எள்ளிநகையாட வேண்டாம் அந்தனரே நடந்த காரியம் என்ன?

நேவத்தர் : அது ஏழைமக்கள் பசி பட்டினியால் போடும் கூச்சலும் அப்பாடேதசிகளின் பூங்கா வனத்துக் குயில்கள்கூட கூவுவதைப் பயத்தால் நிறுத்தி விட்டன.

சுமித்ரா : அந்தணரே! யார் பசியுற்றிஞக்கிருங்கள்?

நேவத்தர் : அது அவர்கள் தலை விதிவசம். அரசனின் ஏழைக் குடிசனங்கள் ஒரு நாளைக்கு அரைச் சாப்பாட்டுடன் வாழ நெடுங்காலமாகப் பழகிக் கொண்டு வந்துள்ளனர். ஆயினும் அவர்கள் முழுப் பட்டினியாக இருக்க நிபுணராக இல்லை. இது மிகவும் விணேத மன்றே?

சுமித்ரா : வேதியரே! நாடு நிறையக் கோதுமைக் கதிர்கள் முற்றிக் காணப்படுகின்றன. பின் எதற்காக கொற்றவனின் குடிகள் பசியால் வாடி மடிய வேண்டும்?

நேவத்தர் : கோமாட்டியே! கோதுமை யாருக்கு உரிய தெளில் அது நிலம் புலம் உடைய பிரபுக்களுக்கு ஒழிய ஏழை எளியவர்களுக்கு அல்ல. அவர்கள் அரசனின் விருந்து நாட்களில் உட்பிரவேசிக்கும் நாய்களைப் போல மேசைகளில் இருந்து கழிக்கப் பட்ட துண்டுகளுக்காகக் காத்திருக்க வேண்டும்; அல்லாவிடில் உதைளைத்தான் எதிர்பார்த்திருக்க வேண்டும்.

சுமித்ரா : இந்நாட்டில் ஒரு மன்னன் இல்லை என் பது தான் இதன் கருத்து?

தேவதந்தர் : ஒரு மன்னன் அல்ல நூற்றுக்கணக்கான மன்னர் உளர்.

சுமித்ரா : மன்னாரின் உத்தியோகத்தார்கள் நாட்டை நன்கு காவல் புரிவதில்லையா?

தேவதந்தர் : உங்கள் உத்தியோகத்தார்களை யார் தான் குறைக்க முடியும்? அவர்கள் ஒரு காசு மின்றி அந்தியநாட்டில் இருந்து வந்தவர்கள். அவர்கள் வேந்தரின் பிரசைகளை ஆசீர்வதிக் கவா வெறும் கைகளுடன் வந்துள்ளார்கள்!

சுமித்ரா : அந்திய நாட்டில் இருந்து வந்தவர்களார் அவர்கள் எனது உறவினர்கள்.

தேவதந்தர் : ஆம், அரசி.

சுமித்ரா : ஜேசனை பற்றி என்ன கூறவீர்?

தேவதந்தர் : அவர் சிங்கார் மாகாண ஆட்சிபுதிரூர். அவர் ஆட்சியில் ஆங்கு உணவோ, உடையோ எதுவுங் கிடையாது வெறும் தோலும் எலும் பும் தான் மக்கள் உருவில் உண்டு.

சுமித்ரா : வீலாவைப் பற்றி என்ன சொல்லுவீர்?

தேவதந்தர் : அவர் வர்த்தகத்தில் தமது கழுகுக்கண் களை வைத்துள்ளார். வர்த்தகர்கள் பெறும் ஏரளை

மான இலாபத்தை அவர்களிடம் இருந்து எடுத்து அச்சமையைத் தமது தோள்களிலே சுமக்கின்றார்.

சுமித்ரா : அஜிற்றைப்பற்றி என்ன சொல்வீர்?

தேவதந்தர் : அவர் விஜய கோட்டையில் வாழ்ந்து வருகிறார். அவருடையகவர்ச்சியான சிரிப்பினால் நாட்டின் செல்வத்தை மெல்ல மெல்லமாகச் சுரண்டி, நாள்தோறும் அகப்பட்டதைச் சுருட்டிய வண்ணம் இருக்கிறார்.

சுமித்ரா : இதென்ன வெட்கக் கேடு! என் தந்தையர் நாட்டிலிருந்து வந்த இந்த “அழுங்கு”களை நீக்கி என் மக்களைக் காக்க வேண்டியது என் முதற் கடமை. இப்பொழுது மன்னர் வருகிறார். நீர் போய் வாரும். (மன்னர் வருகிறார்) பூபாலரே! நான் இந் நாட்டு மக்களுக்குத் தாய். மக்கள் அழுகைக் குரலைக் கேட்டு நான் சும்மா இருக்க முடியாது. மக்களைக் காக்கும்படி தங் களைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

விக்ரம் : தேவி! என்னை என்ன செய்யச் சொல்லுகிறோம்?

சுமித்ரா : நாட்டுக்கு இடையூறு விளைவிக்கும் சுய நலப் புலிகளை இராச்சியத்தை விட்டு வெளி யேற்றுங்கள்.

விக்ரம் : அவர்கள் யார் எனத் தெரியுமா?

குமிழ்ரா : ஆம்! எனக்குத் தெரியும்.

விக்ரம் : அவர்கள் உனது உற்றுர் உறவினரே.

குமிழ்ரா : எனது சாதாரண குடிமக்களிலும் பார்க்கி! அவர்கள் எனக்கு இனியவர்கள் அல்ல; அவர்கள் கொள்ளைக்காரர்கள். தங்கள் சிம்மா சனத்துடன் ஒட்டிக் கொண்டிருந்து ஏழை களைப் பலி கேட்கும் பாதகர்கள்.

விக்ரம் : அவர்கள் ஜேசன், ஷீலா, அல்லிற்.

குமிழ்ரா : அவர்களை இந்த நாட்டில் இருந்தால் ஒழிக்க வேண்டும்.

விக்ரம் : ஒழிப்பதா? போரின்றி அவர்களைத் தொலைக்க இயலாது.

குமிழ்ரா : கோமானே! அப்படியாயின் போருக்குத் தயாராகுங்கள்.

விக்ரம் : போரா? யான் உன்னை வெற்றி கொண்ட பின் தான் எமது சத்துருக்களை வெற்றிஎட்டச் சமயம் கிடைக்கும்.

குமிழ்ரா : பெருமானே! உத்தரவு அளியுங்கள். தங்களின் பிரசைகளை நானே காப்பாற்றுகிறேன்.

[அரசு செல்கிறார்கள்]

விக்ரம் : என் நெஞ்சை ஏன் இப்படிக் கூலை கொள்ள வைக்கின்றூய்? எட்டமுடியாத தனித்த

சிரத்தில், உன்னையே நான் அடைய முடியாத
படி நீ வீற்றிருக்கின்றோய். பின் உனது கடவுளை
நீ நாடிச் செல்கின்றோய்! நானே உன்னை ஒரு
பயனுமின்றித் தேடி அலைகின்றேன்.

[தேவதத்தர் வருகிறார்]

நேவதந்தர் : தங்கள் அரசி எங்கே? தாங்கள் ஏன்
தனிமையாக இருக்கிறீர்கள்?

விழரம் : வேதியரே! இது எல்லாம் உமது சூழ்ச்சி!
நீர் ஓராச்சியத்தைப் பற்றிய தகவல்களை அரசி
யுடன் உரையாட வந்துள்ளீர்!

நேவதந்தர் : நாட்டுமக்கள் தமது தகவல்களை
எல்லாம் உரத்துக் கூறுகின்ற படியால்தான்
அரசியின் செயிகளுக்கு அது எட்டக் கூடிய
தாக இருக்கிறது. இப்போது நிலைமை எல்லை
கடந்து தங்கள் தனிமையைக் கூடக்கிலைக்க
வேண்டியிருக்கிறது.

விழரம் : பார்ப்பனரே! என்மீது கோபதாபம்
கொள்ளவேண்டாம்.

நேவதந்தர் : நான் அரசியிடமிருந்து யார்ப்பன
ருக்கு வழிமையாக வழங்கும் தட்சணையையே
பெறவந்துள்ளேன். எங்கள் வீட்டில் ஒரு உண
வுப் பொருட்களும் கிடையாது. எங்களத்திருபுத்
திரர்கள் யாவரும் பசிபட்டினியாக இருக்கின்ற
னர். ஒரே வேதனை. ஒரு நிம்மதியும் கிடையாது.

வின்று : நான் சர்வ குடிமக்களின் மகிழ்ச்சியையே விரும்புகிறேன். அந்தியும், துக்க வேதனையும் வன்? வசதி படைத்தவர்கள் ஏழை மக்களின் சௌகரியங்களை ஏன் அபகரிக்க வேண்டும். வன் கழுதுக் கண்கள் கொண்டு நோக்குவான்?

[அமைச்சர் வந்தின்றுர்]

[அமைச்சரை நோக்கி] அமைச்சரே! அந்திய நாட்டுக் கொள்ளைக்காரரை எனது இராச்சியத் தினின்றும் அகற்றுங்கள். ஒறுக்கப்படும் மக்க களின் ஓலத்தை ஒரு நாளைக்குத் தானும் கேட்க இனிச் சகியேன்.

அமைச்சர் : மகிபரே! நீண்ட காலமாக. மெல்ல மெல்ல வளர்ந்துள்ள தீமையை ஒரு நாளில் எப்படிக் களைய முடியும்?

வின்று : நாற ஆண்டுகள் வளர்ந்த ஆஸ்மரமாலி னும், அதன் வேறைப் பலத்துடன் வெட்டிஒரு நாளையில் வீழ்த்தமுடியும்.

அமைச்சர் : ஆனால் அதற்கு எங்களுக்கும் போர் வீரர்களும் படைக்கலமும் தேவை.

வின்று : எமது சேனைத் தலைவர் எங்கே?

அமைச்சர் : அவரும் ஓர் அந்தியர் அன்றே?

வின்று : அப்படியாயின் பசியால் வாடும் மக்களை அழையுங்கள். உணவை அளித்து அவர்கள்

அவலத்தைப் போக்குங்கள். அவர்களுக்கு நிதி வழங்குங்கள். அவர்கள் எனது இரச்சியத்தை விரும்புவர்களாயினும் அதைப்பெற்றுச் சமா தானமாக மகிழ்ச்சியாக இருக்கட்டும்.

[சுமித்ராவும் தேவத்தரும் வருகிறார்கள்]

அமய்சர் : அரசியே! தங்களுக்கு எனது தாழ் கையான வணக்கம்

ஆரி : அமைச்சரே! இந்நாட்டில் ஒரு கணமேனும் துண்பம் தாண்டவமாட விடமுடியாது

அமய்சர் : கோமாட்டியே! தங்கள் கட்டளை யாது?

ஆரி : இந்நாட்டின் தலைவர்களாக உள்ள அந்தியர்களை, எனது பெயரால் உடனே வரும்படி கட்டளை அனுப்புக.

அமய்சர் : நானே அவ்வாறு செய்துள்ளேன். வேந்தர் பெயரால் அத் தலைநகருக்கு தலைவர்களை வரும்படி கட்டளை அனுப்பியுள்ளேன். இதை வேந்தர் மறுப்பார் என எண்ணி அவருக்கு தெரியாமலே இவ்வாறு செய்தேன்.

ஆரி : தாதுவர்களை எப்போது அனுப்பினீர்கள்?

அமய்சர் : தாதுவர்களை அனுப்பி ஒரு மாதம் இருக்கும். ஒவ்வொரு வேளையும் அத்தலைவர் களுடைய பதில்களை எதிர்பார்க்கிறேன். ஆனால்

அவர்கள் அதற்கு மறுமொழி கொடுப்பார்கள் என்பதில் எனக்கு நம்பிக்கையில்லை.

அரசி : வேந்தரின் கட்டளையைச் சட்டைசெய்ய மாட்டார்களா?

தேவதந்தர் : அவர்கள் வேந்தரில் எள்ளளவாயினும் நம்பிக்கையில்லாமல் இருக்கிறார்கள்.

அரசி : அமைச்சரே உங்கள் போர்வீரரை ஆயத்த மாகவைத்திருங்கள். என் உறவினர் எனக்கு மறுமொழி குறியாக வேண்டும்.

[அமைச்சர் செல்கிறார்]

தேவதந்தர் : இறைவி அவர்கள் வரமாட்டார்கள்.

அரசி : அப்படியாயின் அவர்களுடன் மன்னர் போர் புரிந்தேயாக வேண்டும்.

தேவதந்தர் : மன்னர் போர் புரிய மாட்டார்.

அரசி : அப்படியாயின் நானே யுத்தத்துக்கு தயார் செய்வேன்.

தேவதந்தர் : நீங்களார்?

அரசி : ஆம் என் சகோதரர் காஷ்மீர் குரிசில் குமர சேனன்டம் சென்று அவர் உதவியுடன், அத் தேசத்துக்கே கரிபூசும் இந்த இராசதுரோகி களை ஒழித்துக்கட்டுவேன். வேதியரே! ஆபத்து

வற்படில் இவ்விராக்சியத்தில் இருந்து நான் வெளியேறுவதற்கு உதவி செய்வது உம்மைப் பொறுத்த கடமையாகும்.

நேவத்தார் : மக்களின் முதல்வியே! தங்கள் பராக்கிர மத்துக்குப் பல்கோடி வணக்கம் செலுத்தித் தலைவணங்குசிடேறன்.

[**தேவதத்தர் போகிரூர்**]

[**விக்ரம் மன்னர் வருகிரூர்**]

விக்ரம் : தேவ! என் நீ இத்தேசத்தை விட்டு வெளி யேபோகவேண்டுமே? என் ஆசைப் பசியை நான் வெளிப்படையாகத் தெரிவித்தேன். பின் எதற் காக என்னைவிட்டுப் பரதேசம்செல்ல வேண்டும்.

சுயித்ரா : மக்களுக்குச் சொந்தமான தங்கள் இதயத்தை நான் மட்டும் அதை பங்கு கொள்ள வெட்கமாக இருக்கிறது.

விக்ரம் : இறைவி! நீ சிகரத்தில் வீற்றிருக்க, நான் புழுதியில் புரள வேண்டும் என்பது நியதியாகி விட்டது. என்சக்தி எனக்குத் தெரியும். என் இயற்கையில் தோல்வியறியாத ஒரு சக்தி உண்டு. அது இன்று உங்களுக்கான புனித காதலாகப் பரிணமித்துள்ளது.

சுயித்ரா : புரவலரே! என்னை வெறுக்கவும், தேவையாயின் என்னை முற்றிலும் மறந்து விடவும். இவற்றை வீரத்துடன் நான் தாங்கிக் கொள்

கிரேன் ஆனால் உங்கள் மனித சக்தியை ஒரு தையலின் வசிய சக்திக்கு விரயமாக்க வேண்டாம்!

விக்ரம் : எவ்வளவு அன்பு! எனி னும் எவ்வளவு அவமதிப்பு! உன் னுடைய பராதினமானது ஒரு கொடிய கக்தியைப் போல எனது இதய மலரை வெட்டி, அவைகள் காதல் இரத்தத்தைச் சொட்டி அதைப் புழுதியில்முங்கச்செய்கிறது.

குமிஞ்சா : என் ஆரூபிர் அண்ணலே! பல முறை நான் குற்றங்கள் செய்திருப்பினும் தங்கள் கண் மணியைத் தாங்கள் மன்னித்து விடவில்லையா? இப்பொழுது நான் நிரப்ராதியாய் இருக்க. என் இந்த அடங்காத கோபம் இறைவ! மீண்டும் நான் தங்கள் பாதங்களில் வீழ்ந்து மன்னிப்புக் கோருகிறேன்.

வேந்தன் : என் ஆசைக் காதலியே ! எழுந்திரு என்னை உன் கைகளுக்குள் அணைத்துக்கொள் ஒருசிறபொழுதாவது அவனியை மறந்து ஓர் உயிரும் ஈருடலுமாக இருப்போம்.

கோமாட்டி! (வெளியே ஒரு குரல்)

குமிஞ்சா : அது தேவதத்தர்! (தேவதத்தர் வருகிறார்) வேந்தியரே என்ன தகவல் கொண்டு வந்தீர்?

தேவந்தர் : அந்தியர்கள் அரசனின் அழைப்பை அவமதித்து விட்டு உள்நாட்டுப் புரட்சி உண்டாக்க ஆயத்தம் செய்கிறார்கள்.

சுமித்ரா : வேந்தரே ! கேட்மர்களா தகவலை?

வின்றி : அந்தனே ! இது அரசன் பூங்கா; அரசாங்கசபை அல்ல.

நேநந்தர் : வேந்தரே ! அத்தி பூத்தாற்போல்தான், எமது வேந்தரை அரசாங்க சபையில் நாம்காண முடியும்; ஏனெனில் அது அரச பூங்கா அல்ல என்பதனால்! (அவர்போகிறார்)

அரசி : மன்னரின் மேசையில் படைக்கப்பட்ட விருந்தின் கழிவுகளால் கொழுத்த இழிவான நாய்கள் எச்மனரை விரட்ட என்றாலும் கிணறன். பூபதியே! அரசாங்க சபையை நிறுவி ஆராய ஏற்ற சமயம் இது அல்ல. நீங்கள் இப்பொழுது உடனடியாகச் செய்ய வேண்டியது உங்கள் போர் வீரர்களுடன் சென்று அந்த இராச துரோ கிளை வேருடன் களையைவெண்டும்

வின்றி : ஆனால் எங்கள் சேனைத் தலைவரோ ஓர் அந்தியர்.

அரசி : தாங்களே செல்லுங்கள்; தாங்களே போருக்குத் தலைவராகச் செல்லுங்கள்.

வின்றி : கோமாட்டியே! நான் உன் அபாக்கியமா? ஏன் ஒரு கெட்டகனவு கண்டாயா? இல்லை இது உன்சதையில் உள்ள ஒரு முள்ளா? யான் இவ்விடத்தை விட்டு ஓர் அடி தானும் நகர மாட்டேன் இக்குழப்பத்திற்குக் காரணமானவர் யார்? வேதியரும் ஒரு பெண் ஞாம், உறங்கிக் கிடந்த

அரவத்தை ஆடிச் சீறும்படி சூழ்ச்சி செய்துள்ளனர். தங்களைத் தாங்களே பாதுகாத்துக்கொள்ள முடியாதவர்களே மற்றவர்களுக்கு அபாயம் வினை விக்கப் புத்தியில்லாதவர்களாய் மாறியுள்ளார்கள்.

அரசி : அபாக்கியம் நிறைந்த நாடே! அத்தகைய நாட்டின் அபாக்கியவதியாகிய அரசியோ!

விக்ரா : அரசியே! எங்கே செல்கிறீர்?

அரசி : உங்களைவிட்டு விட்டுச் செல்கிறேன்

விக்ரா : என்னை விட்டு விட்டா?

அரசி : ஆம் வேந்தே! நான் இராச துரோகிகளுக்கு எதிராகப் போரில் இறங்கப் போகிறேன்.

விக்ரா : பெண்ணே! நீர் என்னைப் பரிகாசம் செய்கிறா?

அரசி : நான் போய் வருகிறேன்.

வெந்தன் : என்னை விட்டு விட்டுப் போகத் துணிய வேண்டாம்.

அரசி : உங்களுக்குச் சமிபத்தில் இருக்கும் பொழுது நான் உங்களைப் பெலவீனைப் படுத்துகிறபடியால் அவ்வாறிருக்க எனக்குத் துணிவில்லை.

வெந்தன் : பெருமை பிடித்த பெண்ணே போ. நீதிரும்பி வரும்படி நான் ஒரு பொழுதும் கேட்க மாட்டேன். என்னிடம் ஒரு உதவியும் கேட்காதே

[அரசி செல்கிறுள்]

நேவந்தர் : பூபாலரே! அரசியைத் தன்னந்தனியே செல்லவிட்டு நிற்கிறீர்களா?

வேந்தன் : அரசி போகிறுளா? அவள் பேச்சை நான் நம்பபவில்லை?

தேவதந்தர் : அரசி உண்மையாகவே சென்றவிட்டார் வேந்தன் ; அன்று. அது பெண்ணின் சாகசம் களில் ஒன்று.என்னைச் செய்யலில் ஈடுபடுத்துவதற் காக எனக்கு எச்சரிக்கை செய்கிறுள். அவள் கையாளும் முறைகளை நான் வெறுக்கிறேன். என் காதலுடன் விளொயாடலாம் என்று அவள் எண்ணம் கொள்ளக்கூடாது. அவள் பின்னர் துக்கப்படுவாள். ஆ! என் நண்பரே! அவள் என் னைக் காதலிக்கவில்லை என்றும் கடைசிப் பாடத் தை—என்தலை விதியைப் போல நேசிக்கும் அப்பெண்ணிடமா, மன்னராகிய நான் படிக்க வேண்டும்? தேவதத்தரே! சிறுவனுக் என்னேடு வளர்ந்து வந்திருக்கிறீர். சிறிது வேளொயாவது யான் ஓர் அரசன் என்பதை மறந்து, நானும் இருதயம் படைத்த ஒரு மனிதன் என்பதை உணருவீரா?

தேவதந்தர் : என் அருமருந்தன்ன நண்பரே! என் இருதயமானது உங்களுடைய அன்பை மாத்திரமல்ல, உங்கள் கோபத்தையும் ஏற்கத் தயாராக உள்ளது.

வேந்தன் : அந்தணரே! பின் என் எனது கூட்டுக் குள் அரவத்தை அழைக்கிறீர்கள்?

நேவத்தர்: உங்கள் வீடு நெருப்புப் பற்றி உள்ளது. அச்செய்தியை உங்களுக்குக் கொண்டுவந்து உங்களை விழிக்கச் செய்துவிட்டேன். அது என்குற்றமா? அதற்காக என்னில் குறை கூறுவீர்களா?

வேந்தன்: விழிப்புடன் இருப்பதில் என்ன பயன்? எல்லாம் கனவுகளாக இருக்கும் பொழுது, நானும் என் சிறுகனவு வாழ்க்கையை வாழ்ந்து மடிய விருப்புகிறேன். இக்கணத்துச் சுகதுக்கங்களை எல்லாம் ஜம்பது ஆண்டுகளின் பின் யார் நினைக்கப் போகிறார்கள்? தேவதத்தரே! என்னைத் தனியை என்தனிப்பட்ட வருத்தத்துடன் விட்டு விட்டுச்செல்லும். விடைதருகிறேன்.

(ஓர் அந்தியத் தலைவர் வேந்தர் தயவுவதாடி வசூகிரு) அந்திய நாட்டுத்தலைவர்: மகிபரே! அரசியுடன் இந்நாட்டுக்கு வந்தவர்களாகிய எங்களுக்கு உங்களை நீதி வழங்கும்படி கேட்கிறோம்.

வேந்தன்: நீதி எதற்கு?

அந்திய நாட்டுத்தலைவர்: பூபாலரே! நாங்கள் அந்தியர்கள் என்ற ஒரே காரணத்தால் பொய்யான குற்றங்களை எங்கள் மீது உங்கள் நாட்டுத் தலைவர்கள் சுமத்துகின்றார்கள் என்று நம்பகமான இடங்களில் இருந்து அறிந்தோம்.

வேந்தன்: அவைகள் பொய்யான வதந்திகள் என்று யாருக்குத் தெரியும்? உங்களை நான் விரோவுகிக்கும் வரையும், நீங்கள் மௌனம் சாதிக்கலாம் அல்லா? கோழைகள் நெஞ்சில் விளையும் ஜூயிரல் கள் கொண்டு உங்களை நான் அவுமதித்துள் வேனு? யாரும் அரசாங்கத்துக்கு எதிராக புரட்சி செய்ததற்கு நான் அச்சப்படவில்லை. அதை என்றால் நசுக்கமுடியும். ஆனால் அந்த சின்னமனப் பான்மையை, எனக்கு விட்டுவைக்க விருப்பமில்லை. விடைபெறுக.

(அமைச்சரும் தேவதத்தரும் வருகிருங்கள்.)

அமைச்சர்: பூபாலா! அரசி தனது புரவியில் ஏற் இராசமாளிகையை விட்டுச் சென்று விட்டார்.

வேந்தன்: என்ன சொல்லுகிறீர்? எனது அரசமாளி கையை விட்டுச் சென்று விட்டாரா?

அமைச்சர்: ஆம் புரவலரே!

வேந்தன்: அவரை உடனே வண் திற்பாட்டவில்லை?

அமைச்சர்: அவர் இரகசியமாக வெளியேறிவிட்டார்.

வேந்தன்: அச்செய்தியை யார் கொண்டு வந்தார்?

அமைச்சர்: கோவிற் பூசர். இராசமாளிகைக் கோவி லுக்கு முன் அரசி புரவியில் ஏறிச்சவாரி செய்ததை அவர் கண்டுள்ளார்.

வேந்தன்: அவரை உடனே அழையுங்கள்.

அனாச்சி: இறைவ! அரசி சிறிதுதாரம் தான் சென் ரிருப்பார். அவரை இப்பொழுதும் நீங்கள் சென்று கூட்டிவரலாம்.

வேந்தன்: திரும்ப அவரைக்கூட்டி வருவது பிரதானமல்ல. பிரதானம் என்னவெனில் என்னை அரசி விட்டுவிட்டுச் சென்ற விட்டார். அரசனின் போர் வீரர்களும், கோட்டை கொத்தளங்களும். மறியற்சாலைகளும். இருப்புச் சங்கிலிகளும் இருந்துமென்ன? அவை ஒரு பெண்ணை சிறு இருதயத்தின் வேகத்துக்கு ஈடாகவில்லையே?

அனாச்சி: மன்னவரே! மதகுஉடைந்தவுடன் வெள்ளம் புரண்டு ஓடுமாப்போல, எல்லாத் திசையில் இருந்தும் நிந்தையுரை வந்து திருஞமே.

வேந்தன்: திந்தையா! மக்களின் நாக்கள் அவர்கள் தயபழியில் நலைந்து அழுகிப்போகட்டும்.

தேவந்தந்: கிரகனை நாட்களில் மன்தர் பகலவைன நட்பகலில் காரிபூசியுள்ள சிறுதுண்டுக் கண்ணேடுகள் மூலம் பார்க்கத் துணிகிழுர்கள். அரசியே! பெருந்தகையாகிய பெருமாட்டியே! உங்கள் நாமம் பலர் வாயில் அடிப்பட்டுப் பங்கம் ஏற்படி அம் உங்கள் உள்ளொளி என்றென்றும் இலங்கும்.

வேந்தர்: அமைச்சரே! கோயில் பூசரரை அழைத்து வாரும். [அமைச்சர் செல்கிழுர்]

(தனியே) நான் இப்பொழுதும் அவனைத்தேடிச் சென்று கூட்டிக்கொண்டு வரலாம். ஆனால் இது தான் எனது சதாபணியா? அவன் என்னை என்றும் வீலக்கி நடக்க, நான் மட்டும் அவன் நிலையற்ற இருதயத்தை நாடிச் செல்லவேண்டுமா? பெண்ணே! நீ இரவு பகலாக வீடின்றி, காத வின்றி, ஒய்வின்றி அமைதியின்றி ஓடிய வண்ணம் இருக்கின்றூய்!

[பூசர் வருகிறார்]

வேந்தன் : பூசரே! போய்வாரும். போய்வாரும். நான் நிறையக் கேட்டுவிட்டேன். மேலும் அறிய விரும்பவில்லை.

(பூசர் செல்லப்புறப்படுகிறார்)

பூசரே! நில்லும்! கேவிலுக்குக் கண்ணீர் ததும் பிய கண்களுடன் அரசி வந்தாள்?

பூசர்: பூபாலா! ஒரு விநாடி மட்டும் தான் புரவியை நிற்பாட்டிச், கோவிலை நோக்கித் தலையைச் சாய்த்து விட்டுப் பின், மின்னல்வேகத்தில் அரசி சென்று விட்டார். அவருடைய கண்களில் கண்ணீர் சொரிந்திருந்ததை என்னால் கூறமுடியாது. அச்சமயத்தில் கோவில் விளக்கு மழுங்கி எரிந்ததே காரணம்.

வேந்தன் : தேவியின் கண்களில் கண்ணீர் படிந்திருந்ததைக்கூட அவதானிக்க உங்களால்

முடியவில்லை! செ! செ! பூசரே! விடைஅளிக் கிறேன் செல்லும்.

[பூசர் செல்கிறார்]

சர்வ தயாபதி! அரசிக்கு நான் இழைத்த ஒரே ஒரு தீங்கு அவள் மீது காதல் கொண்டதே! என் மண்ணுறைக்கத்தையும் விண்ணுறைக்கத்தையும் நான் அவள் காதலுக்காக இழுக்கச் சித்தமாக இருந்தேன். அவைகள் என்னைக்கைவிடவில்லை. அரசிதான் என்னைக் கைவிட்டுவிட்டாள்.

அமைச்சர்: மகிபரே! அரசியைக் கைப்பற்றப் புரவிக் கீல் தூதுவர்கள் சிலரை அனுப்பினாலேன்.

வேந்தன்: அவர்களைத் திருப்பி அழையுங்கள். என் கனவு முடிந்தது. உங்கள் தூதுவர்கள் எங்கே அரசியைக் கண்டுகொள்ளப் போகிறார்களேன் து படையினரை அழைத்தப் போரூக்குத் தயார் செய்யுங்கள். நானே நேரில் சென்று கலகக் காரரை அடக்குகிறேன்.

அமைச்சர் : தங்கள் கட்டளைப்படியே! பூபாலரே!

விக்கும் : தேவதத்தரே! துக்கமாகவும் வெகு மௌனமாகவும் ஏன் இருக்கிறீர்- கள்ளனை களவரடிய பண்டங்கள் யாவையும் விட்டுவிட்டுப் பறந்து விட்டான். நான் இப்பொழுது முழுச் சுதந்திரத்தைப் பெற்றுள்ளேன். இது எனக்கு அகக்களிப்புத் தருகிறது. இல்லை - “போய்” என் வார்த்தைகள். ஆ! மெய்யில்லா நண்பரே!

என இதயத்தைக் கொடிய வேதனை தாக்கி யுள்ளது.

தேவதந்தர் : இப்பொழுது நோவுக்கோ காதலுக்கோ உருக்கூக்கு நேரம்கிடையாது உங்கள் வாழ்க்கையானது ஒரே நோக்கமுள்ள கங்கையாக மாறி, பெரிய வெற்றி ஈட்டுதற்கு உங்கள் இதயத்தைச் செயல்படுத்துகிறது.

விழும் : வேதியரே! என்இதயத்தை நான் இன் னும் முற்றிலும் பெற்றுகவில்லை. உலகம் என்றபற்று அகன்ற, ஒரு பெண்ணின் சொத்து மனித இதயமே—அதுவே ஒருபெண் அடையவேண்டிய உலகம் என்ற அறிந்தவுடன் இராணி என்னிடம் வருவாஸ் என்ற நம்பிக்கை எனக்குண்டு. எதைக்கதன்னி வைத்தாலோ, அது இல்லாமல் போன்ற, அதன் அருமையை இராணி நன்கு உணர்வாள். அவள் தன்பெருமையை விடுத்து என்னிடம் வந்து, பொருமைப்பட்டு என்னைக் காதலிக்கும் சமயம் கொலைவில் இல்லை.

(காவலன் வழகிறுன்)

காவலன் : வேந்தே! அரசியிடம் இருந்து இதோ ஒரு நிருபம்.

வேந்தன் : அரசியின் நெஞ்சம் இளகுகின்றது. (வாசிக்கின்றார்) இரண்டே இரண்டு வாரிகள்! ஆசை மன்னவு! புரட்சியை அடக்க என்சோதர னிடம் உதவிகேட்கக் காசுமீரம் செல்கிறேன்”

இது அவமதிப்பல்வா? காசமீரத்தில் அரசி
இருந்து உதவியாம்.

நேவதந்தர்: அரசியைப்பற்றி மொழிவதில் நேரத்தை
விணக்காதீர்கள். அவர் வேலையை நீங்களே
முந்திச் செய்யுங்கள். பழி வாங்குங்கள்.

வேந்தன் : பழி வாங்குதலா? உங்களுக்குத் தொய்
வரும்.

முதலாம் அங்கம் முற்றிற்று.

2-ம் அங்கம்

[காசமீரத்தில் உள்ள ஒரு கூடாரம்]
விக்ரம் குரிசிலும், சேனைத்தலைவரும்

சேனைத் தலைவர்: அண்ணலே! அரசாங்கத்தின் சார்
பில் அடியேன் தங்களுக்குச் சில புத்திமதிகளைக்
கூற விரும்புகிறேன்.

விக்ரம் : தயங்காமல் கூறுவீர்.

சேனைத் தலைவர்: அரசே! எங்கள் நாட்டில் கிளம்பிய
புரட்சி அடக்கப்பட்டுள்ளது. புரட்சிக்காரர் தங்
கள் பக்கம் நின்று போராடுகிறார்கள். தங்கள் து
சமுகம் தங்கள் தலைநகரத்தில் அவசியம்
தேவைப்படுகிறபடியால், காசமீர நாட்டில் எங்கள்
ஆட்பெலத்தையும், பொன்னனை நேரத்தையும்
ஏன் செலவிடவேண்டும்?

விக்ரம் : சேனைத்தலைவரே! இவ்விடம் போர் இன்-
ஞம் முடிவு அடையவில்லை.

சேனைத்தலைவர்: செம்மலே அரசியின் சகோதரன்
ருமாரேன், தனது கோதரியின் கோழைத்

தனத்துக்காகத் தண்டிக்கப் பட்டுள்ளார். அவருடைய படைகள் சிதற்றிக்கப்பட்டு விட்டன. அவர் உயிருக்கு அஞ்சி ஒளித்திருக்கிறார். அவரால் காலியாக்கப்பட்ட அரச கட்டிலில் அவர்மாமனுர் சந்திரசேனர் ஏறுவதற்கு மிக ஆவலாக இருக்கிறார். அவரை நாட்டுக் காவலராக நியமித்து இந்த அபாக்கியமான நாட்டுக்குச் சமாதானத்தை அளியுங்கள்.

விழ்ரம் : நான் தண்டனை விதிப்பதற்கு இங்கு இருக்கவில்லை; போர் செய்வதற்காகவே இருக்கிறேன். சைத்திரிகனுக்கு ஓவியம் எப்படி முக்கியம் வாய்ந்ததோ, அவ்வோவியத்துக்குசில திடமான ரேணகள் கீற வேண்டியது முக்கியம், சில வர்ணங்களை மிகவும் துலக்கமாக இட்டு, நாளுக்கு நாள் ஓவியத்தைச் சம்பூரணமாக்க வேண்டியது முக்கியமோ, அதைப்போல எனக்கும் இப்போர் முக்கியம் வாய்ந்தது. என் மனமானது அதில் லயித்துவிட, பலரூபங்கள் வந்து அமைந்து விடுகின்றன. அவை முடிவு பெற்ற வுடன் நான் பெருமுச்சுடன் அவற்றைவிட வேண்டி ஏற்படுகிறது. அப் பொருள் விட்டுள்ள எஞ்சிய ரூபம் தான் அழிவு. அதுஒரு படைப்பு. அதோ! பார் அந்தச் சிலப்புப் பூட்டுத்துக் கொத்துக் கொத்தாக இருப்பதை! அது குடி வெறி கொண்டு சினங் கொண்டவர் போலஇருக்கின்றது.

ஆயினும் ஒவ்வொரு பூவும் பூரண ஏழில்
வாய்ந்ததாக அல்லவா விளங்குகிறது!

சேனைத்தலைவர் : ஏந்தலே! சுதா இப்படி இருப்பது
தகாது. தங்களுக்கு வேறு அரசாங்கக் கட்டமை
கள் உண்டு. தங்கள் நாட்டை இட்போர் எப்படி
அவ்வளமாகப் பாதிக்கின்றது என்பதைத் தெரி
விக்க அமைச்சர் தாதுக்கு மேல்துது அனுப்பி
யுள்ளனர்.

விக்ரம் : என் உரன் உள்ள கைகளால் ஆற்றக்கூடிய
தொன்றையன்றி வேறென்றையும் தாண்மீல்
காண இயலாது இருக்கின்றேன். வாழ்க! வாள்
கள் வீச்சினால் ஏற்படும் ஆராவாம் காதலின்
அணைப்பைப்போல், டகைவருடன் தோளோடு
தோள் மோதும் பெரும் போரின் அரவும் என்ன
இனிமை சேனைத்தலைவரே! பல் வேறுபணிகள்
உம்மைக் காத்திருக்கின்றன. ஆகவே உடனே
செல்லும் விடைதருகிறேன் உமது புத்திமதி
யுத்த முனையிலே தான் சிறந்தது.

[**சேனைத்தலைவர் போகிறார்**]

இது விமோசனம் அன்றே? சிறைச்சாலையில்
உள்ளவரை விடுதலை செய்யப், பந்தம் தாலைகப்
யறந்துவிட்டது. காதலாகிய மெல்லிய திராட்சப்
பழ ரசத்திலும் பழி வலியுற்றது. பழி
விடுதலையே; தெவிட்டும் தேன் போன்ற

இனிய வளையத்தினின்று யீதெலை பெற்று
விட்டேன்.

[சேனைத் தலைவர் வருகிறார்]

சேனைத்தலைவர் : எங்கள் கூடாரத்தை நோக்கி ஒரு
சக்கரவண்டி வருகிறது போலத் தென்படுகிறது.
அது ஒரு சமாதான தொதுவரைக் கொண்டு
வருகிறது. ஏனெனில் யுத்தபாணியாக ஒரு போர்
வீரரும் அதனுடன் வரவில்லை.

வேந்தன் : போருக்குப்பின்வரவேண்டியது சமாதானம்.
ஆனால் அதற்கு இன்னும் சமயம் வரவில்லை.

சேனைத்தலைவர் : முதலாவதாகத் தொதுவன் என்ன
தாது கொண்டு வந்திருக்கிறோன் என்று கேட்ட
போம். அதன்பின்.....

வேந்தன் : போரைத்தொடர்ந்து கொண்டுசெல்வோம்
(போர்வீரன் ஒருவன் வருகிறார்)

போர்வீரன் : இராணு தங்களை நேரில் காட்சி தரும்
படி கோருகிறார்.

விழுப்பு : நீ என்ன சொல்கிறீய?

போர்வீரன் : எங்கள் அரசி வந்திருக்கிறார்.

விழுப்பு : எந்த அரசி?

போர்வீரன் : எங்கள் அரசி சுமித்ராதான்.

விழுப்பு : சேனைத்தலைவரே! யார் வந்திருக்கிறார் என்
பதை அறிந்து வாரும்.

(சேனைத் தலைவரும், போர் வீரரும் செல்கிறார்கள்)

வேந்தன்: நான் காஷ்மீர் நாட்டின் மீது போர் தொடுத்தபின் என்னுடைய மனத்தை மாற்று வாதற்காக ஒவ்வொன்றும் பயனின்றிப் போகவே முன்றும் முறையாகவும் என்னை அரசி காண வந்துள்ளார். ஆனால் இவை கனக்கள் அன்று; இது போரின் ஒருகட்டம். உடனே விழித்து, அதே மாளிகையையும், பூங்காவையையும், பூக்களையும், அரசியையும், அவள் பெரு முச்சக்களையும், சிறு உபகாரங்களையும் பெற்றுள்ள நீண்ட நாட்களையும் காட்சி காண்பது நம்பமுடியவில்லை! ஆயிரம்பூறை இல்லை. அரசி என்னைக் கைதி யாக்கி, யுத்தகளத்தில் இருந்து வெற்றிக்குறியாக அரசு மண்டபத்துக்குள் கொண்டு போவதற்கு வந்துள்ளார். இதை விட்டுவிட்டுப் பேராலே யுடன் கூடிவரும் சண்ட மாருதத்தை அடக்க முயற்சி செய்யட்டும் அவர்!

[சேனித்தலைவர் வகுகிருர்]

சேனித்தலைவர்: கொற்றவை! எங்கள் கோமாட்டியே உங்களைக்காண வந்து இருக்கிறோர். அவரைத் தங்கள் சமுகத்தின் முன் அழைக்க நிரம்பவும் வேதனை. தருகிறது.

வேந்தன்: ஒரு பெண் ஞாக்குச் சந்திப்பதற்கு இது சமயமும் அல்ல, சந்தர்ப்பமும் அல்ல.

சேனித்தலைவர்: மன்னிக்கவும் அண்ணலே.

வேந்தன் : அவதானி! எனது கூடாரவாயிலில் உள்ள காவலர்களுக்கு. சத்துருக்களை மட்டுமல்ல முக்கியமாகப் பெண்கள் எவ்வரையும் உள்ளே வரவிடாமல் காவல் செய்யும்படி கூறு.

[சேனைத்தலைவர் செல்கிறார்]

[சங்கர் வருகிறார்]

சங்கர் : ஏந்தலே குமாரசேன மன்னவரின் ஏவலாளனுகிய என்னை, உங்கள் கூடாரத்தில் கைதியாக்கி வைத்துவிட்டனர்.

வேந்தன் : ஆம்! உன்னை எனக்கு தெரியும்.

சங்கர் : கூடாரத்துக்கு வெளியே தங்கள் பட்டத்து அரசி உங்களைக்காணக் காத்திருக்கிறார்.

வேந்தன் : அவர் இன்னும் வெனு தூரத்துக்கு அப்பால் நின்று எனக்காகக் காத்திருக்க வேண்டும்.

சங்கர் : வேந்தே சென்னி தாழ்த்திப் பணிவாகப் பட்டத்து அரசி தங்களிடம் மன்னிப்பைக் கோரி வந்திருக்கிறார். இதனைச் செப்ப எனக்கு வெட்கம் மேலிடுகிறது. அவர் குற்றத்தை மனந்திறந்து ஒப்புக் கொள்ளுகிறார். பூபாலா! புனிதமான பொருட்கள் யாவற்றையும் கொண்டு அவருடைய சகோதரர் நாட்டையும் அவர்தம் உயிரையும் பேணித்தரும்படி மன்றுகிறார்.

வேந்தன் : வயோதிபரே! இது யுத்தமுனை; இந்த யுத்தம் அரசியுடன் அல்ல. அவருடைய சகோ

தான் மீது ஒரு பெண் னூடன் இந்தப் பிரச்சனையின் நலன்களையும் தீங்குகளையும் பற்றி வ்வாதிக்க நேரம்மில்லை. நான் ஒரு ஆண் மகனை படியால் போர் தொடங்கி விட்டபின், சரியோ, பிழையோ மூடிவு வரை போரை நடாத்துவது ஆண் மகனுக்கு உரிய கடமை.

சங்கர் : அன்னலே! தாங்கள் ஒரு பெண் னூடன் அதுவும் தங்கள் பட்டத்தரசியடன் தான் இந்தப் போராட்டத்தை நடாத்துகிறீர்கள். என்பதை நினைவு கூறுகிறீர்களா? எங்கள் தலைவர் அரசியின் சகோதரர் என்பதனால்த் தான் அவர் பக்கம் சார்ந்துள்ளார். கேவலம் வீட்டுச் சண்டையை ஒருக்கேத்தில் இருந்து வேள்ரூ தேசத்துக்குக் கொண்டு செல்லுதல் அரசருக்கு அழகாகுமா? அல்லது மனிதத்தன்மைக்குத்தான் அழகாகுமா?

வேந்தன் : வயதில் முத்தவரே! நீர் சொல் ஆளுவ தில் விழிப்பாக இருக்கவேண்டும். அல்லாவிடில் நீர் அபாயத்தில் சிக்கிக்கொள்வீர். அரசியின் சகோதரர் குமாரசேனன் தமது தோல்வியை ஒப்புக்கொண்டு என்னிடம் சுருக்கி அடைந்தால், மன்னியபைப் பற்றிய கேள்வியை ஆலோசிப்பேன், இதனை என் சார்பில் அரசியிடம் அறிவிக்கவும்.

சங்கர் : மேற்குவானத்தில் எப்படிப்பகலவன் உதிக்க மாட்டானாலும், அப்படி எமது மன்னர் சரணமை-

வது சாத்தியமான காரியமல்ல. நான் உயிருடன் இருக்கும்வரை, உங்களிடம் சரஞ்சைதி அடைய மாட்டார். அவருடைய சகோதரியும் அதைக் கிஞ்சித்தும் அனுமதிக்கமாட்டார்.

வேந்தன் : அப்படியாயின், போர் தொடரட்டும். ஆனால் ஒரு கட்டத்தில் வீரம், வீரமாகாமல் முடித்துணிவாக மாறிவிட்டதா? உங்கள் அரசர் என்னிடம் இருந்து தப்பிவிட முடியாது. நான் அவரை, எல்லாத்திசைகளிலும் முற்றுக்கையிட வேண்டும். அது அவருக்கு தெரியும்.

ஷங்கர் : ஆம் அது தெரியும் அவருக்கு அது மட்டும் அல்ல அந்த முற்றுக்கையில் ஒருபெரிய சூன்யம் ஒன்று இருப்பதும் தெரியும்.

வேந்தன் : அதன் கருத்து என்ன?

ஷங்கர் : நான் சாவைப் பற்றிக் கூறினேன். அவரை நன்கு புரிந்து கொண்டால், அந்த வெற்றி தரும் வாயிலால் உங்களிடம் இருந்து தப்பி விடுவார். அங்கு தான் அவர்வழி காத்திருக்கிறது.

(சங்கர் செல்கிறார்)

(சேவையாளன் வருகிறான்)

சேவையாளன் : மகிப! குமாரசேனன் மாமனாரும் மாமியாரும், சந்திர சேனனும் அவர் துணைவி ரேவதியும் தங்களைக்காண வந்திருக்கிறார்கள்.

வேந்தன் : அவர்களை உன்னே வரவிடு

[சந்திரசேன னும் ரேவதியும் வருகிறார்கள்]

வேந்தன்: மங்களம் உண்டாகுக!

சந்திரசேன்: மன்னவ நீழீ வாழ்க!

ரேவதி: வெற்றி எட்டுத்திசையிலும் வெற்றி!

சந்திரசேன்: அவருக்கு என்ன தண்டனை விதிக்க எண்ணியிருக்கிறீர்கள்?

வேந்தன்: அவர் சரணைக்கி யடைந்தால், அவரை மன்னிக்க உத்தேசம்.

ரேவதி: அவ்வளவு தானு? வேலூன்றும் இல்லையா மன்னிப்புக் கடைசியாக வருவதாலுல் ஏன் இவ்வளவு பெரிய ஆயத்தங்கள்? வேந்தர் வயதில் முதிர்ச்சி அடையாத சிறுவரா? போர் சிறு பிள்ளை விளையாட்டா?

விழர்: கொள்ளை செய்வது என் நோக்கமல்ல கீர்டங்கள் சூடிய சிரசுகள் அவமதிப்பினைத் தாங்க மாட்டா.

சந்திரசேன்: என் மகனே! குமாரசேனனை மன்னி யுங்கள். ஏனெனில் வயதினிலோ, புத்தியிலோ அவர் முற்றிய பருவம் உடையவரல்லர். அவரைச் சிம்மாசனத்துக்கு உரிய உரிமையினின் றும் நீக்கவும், அல்லது அவரைத் தேசப் பிரட்டை செய்யவும், ஆனால் உயிர்ப்பிச்சை அளியுங்கள்.

விழர்: அவன் உயிரைப் பலிகொள்ள நான் ஒன்றும் விரும்பவில்லை.

பேவதி: அப்படியாயின் இவ்வளவு படைகளும் படைக்கலங்களும் எதற்காக? பொல்லாங்கு ஒன்றும் விளைவிக்காத போர்வீரர்களைக் கொண்டு விட்டு, தாங்கள் சூற்றும் செய்தகுற்றவாளியை ஒன்றும் செய்யாமல் விட்டுவிடுகிறீர்கள்.

விக்ரமி: நீர் சொல்லுவது புரியவில்லை.

சந்திரேஸன்: எங்கள் நாட்டுக்குத் தொல்லை விளை வித்ததற்காக, எங்கள் உறவினர் ஆயினும் தங்களுக்குக் கோபம் உண்டாக்கியதற்கு அரசிகுமார சேனனுடன் கோபமாக இருப்பது நீதியே!

விக்ரமி: அவர் கைப்பற்றப்பட்டபின் அவருக்கு நீதி வழங்கப்படும்.

பேவதி: நாங்கள் அவரை ஒளித்து வைத்திருக்கிறோம் என்று எங்கள் மீது சந்தேகம் கொள்ள வேண்டாம் என்று கூறுவதற்கு நான் வந்துள்ளேன். மக்களே அவ்வாறு செய்துள்ளனர். அவர்களுடைய பயிர்களையும் கிராமங்களையும் அழித்து அவர்களைப் பட்டினியாக வைத்திருக்கானால் அவர்களே அவரை வெளிப்படுத்தி வைப்பார்கள்.

சந்திரேஸன்: என் துணைவியே! மெல்லமாகப் பேசு! தனயனே! அரச மாளிகைக்கு வருவீர! காஷ்மீரின் வரவேற்பு உமக்காக அங்கு காத்திருக்கிறது!

வேந்தன் : நீவீர் இப்பொழுது செல்லுங்கள். நான் அதன் பின் வருகிறேன். (யாவரும் வெளியே போகிறார்கள்)

ஆ! நரக லோகத்தில் உள்ள சிவப்புத்தணல் அல்லவா ஒரு பெண் இதயத்தில் உள்ள பேரா சையும் வெறுப்பும் அரசியின் முகத்தில் எனது முகத்தின் சாயலீலக் கண்டேனே என்று என்மனம் பேதலிக்கிறது! இரகசிய நெருப்பினால் தாக்கப் பட்ட குறிகள் என் நெற்றியில் காணப்படுகின்றனவா? கொலைப் பாதகனின் கத்தி வளைந்திருப்பதைப் போல என் சொண்டுகள் மெல்ந்து வளைந்திருக்கின்றனவா? இல்லை போர் செய்யவே என் மனம் துடிதுடிக்கிறது. அது பேரா கைக்குமல்ல, கொடுமைக்குமல்ல. அதன் தீ, காதல் தீ போன்றது, அது கட்டுக்கடங் காதது, எந்தச் செலவையும் பொருட்படுத் தாதது, தானாக எரிவது, எதைத் தீண்டிற்கே அதனைச்சுடராக்கும் அல்லது சாம்பராக்கும்.

ஷேவகன் . வேதியர் தேவதத்தர் தங்களைக் காண வந்துள்ளார்

வேந்தன் : தேவதத்தர் வந்துள்ளார்? உள்ளே வரும் படி சொல்ல.....இல்லை.....நில்ல.....சிறிது யோ சித்துப் பார்ப்போம். அவர் கருத்து எனக்குப் புலப்படுகிறது. அவர் என்னைப் போர்முனையில்

இருந்து திருப்ப வந்துள்ளார். வேதியரே நீர் ஆற்றங்கரையில் உள்ள மதில்களை உடைத்து விட்டார், அதன்பின் நீர் அதிகமாகப் பாய்கிற படியால். அந்நீர் உமது வயல்களை நீர்ப்பாய்ச்சி மெதுவாகத் திரும்பி ஓடிப்போகும் என்று பக்தி பரவசமாகப் பிரார்த்தனை செய்கிறீர் அல்லவா? வழிந்தோடும் நீர் உமது இல்லங்களை, அழித்து நாட்டை நாசமாக்கி விடாதா? குளத்தில் உள்ள கூல மலரை மதம் பிடித்த யானை எப்படிப் பிடுங் குகிறதோ, ஆத்திரம் கொண்டவரின் மகிழ்வு குருடானது, அதன் காலம் குறுகியது அதன் கொள்ளையை மிகவேகமாகப் பெறுதல் வேண்டும் உன்னதமான வல்லமையின் ஓட்டம் முடிந்தபின் நல்ல புத்திகள் தானுகவே வளரும். வேதியரை நான் இப்பொழுது சந்திப்பதில் பயனில்லை.

* * * * *

[திருச்சூர் மலைத்தலைவர் அமாரு வருகிறார்]

அயாரு: என் அருமைமிக்க கோமானே! தங்கள் கட்டளையை மேவி இங்கு வந்துள்ளேன்.

வேந்தன்: இந்த மலைப்பிரதேசத்துக்கு நீர் தலைவரா?

அயாரு: திருச்சூர் என்னும் இம்மலைத்தலைவன் அடியேன். மன்னதி மன்னவே! நான் தங்கள்தாசன் என்னிடம் ஒரு அழகு வாய்ந்த மகள் இருக்கிறீர். அவள் ஒரு கண்ணி. அவள் பெயர் ஈழா. அவள் தங்கள் வாழ்க்கைத் துணைவியாக இருப்

பதற்குத் தகைமை மிக்கவள். இனவிவெறும் அலங்கார ஹார்த்தைகள் அல்ல. ஈழா வெளியே காத்திருக்கின்றுள். எழில் மிக்க மலர்கள் நிரம் பிய என் நாட்டின் வெகுமதியாக அவளை உங்களிடம் அனுப்பி வைக்கிறேன். அனுமதி தருகிறீர்களா?

[வேந்தன் சம்மதிக்கிறார்]

[மலைத்தலைவர் வெளியே செல்கிறார்]

[ஸழா தனது தோழியுடன் வருகிறார்]

வேந்தன்: ஆ! ஊ! விண்ணில் நிசியின் பின் வைகறை வருவதைப் போல அவள் வருகின் றுள். மங்கையே வருக! யுத்தமுனையே உன் வருகையால் தன் தன்மையை மறந்துள்ளது. காசுமீர தேசம் காயனின் கணைகளைக் கடைசியாகத் தொடுத்துள்ளது. காட்டின் மத்தியில் அலைந்துள்ள நான் தேடியமானை ஈற்றில் கண் டதைப் போல என்மனம் பொங்கி மகிழ்கிறது. ஆனால் — உன்சிரசைத் தாழ்த்தி, கண் மலர்கள் பூமியை நோக்கி மெளனம் சாதித்து நிற்பது ஏன்? உனது அவயவங்களின் துடிப்பிலூல், நீ மிக்க வேதனை அடைந்தவள் என அவதானிக்கின்றேன்.

ஐழா: [முழுந்தாள்கிறார்] தாங்கள் தரணியில் மன் ஞதி மன்னராகத் திகழுகிறீர்கள் என்று கேள்வி யற்றிருக்கிறேன். என் வேண்டுகோளுக்குச் செலி சாய்ப்பீர்களா?

வேந்தன் : அழகிய மங்கையே எழு! இப் பூமி உனது காலால் தொடுதற்கு அருகதையுடைய தல்ல. புழுசியில் நீ என் மண்டியிட்டு நிற்கிறோய்? நீ விரும்பியதை உனக்கு அளிக்க நான் சித்த மாக இருக்கின்றேன்.

ஈழா : எனது தந்தை என்னைத் தங்களிடம் ஒப்பு வித்துள்ளார். ஆகவே, முதலாவதாக என்னைத் தங்கள் கையில் இருந்து, விடுதலை அடைய விடவேண்டும். என்று விரும்புகிறேன். தங்களிடம் நிதி குவியல்குவியலாக உண்டு, ஏராளமான நிலம், புலம் உண்டு. என்னை புழுதியில் விட்டு விடுங்கள். நீங்கள் விரும்பக் கூடிய பொருள் தரணியில் எதுவும் இராது.

வேந்தன் : உண்மையில் நான் விரும்பக்கூடிய பொருள் எதுவும் இல்லையா? என் இதயத்தை நான் எவ்வாறு காட்டமுடியும்? அதன் ஒப்பில் வாச் செல்வத்தை அதன் பிரதேசங்களோ—அது வெற்றிடமாக்கி உள்ளது! என்னிடம் ஒரு இராச்சியம் இல்லாமல் நீ மட்டும் இருந்தால்...

ஈழா : அப்படியாயின், காட்டில் உள்ள மானைக்கைணகள் பல கொண்டு அதனைக் கொன்று விடுவதைப்போல், என் னுடைய உயிரையே உடனே போக்கி விடுங்கள்.

வேந்தன் : ஆனால் பிஸ்ளாய் என் இப்படி என்மீது அவுமதிப்பு? உனக்கு நான் ஏற்றவன்

அஸ்லவா? என் படையின் சக்தியால் நான் பல இரச்சியங்களை வெற்றி கொண்டுள்ளேன். எனக்காக, உன் இதயத்தைக் கெஞ்சிப்பெறுவதற்கு ஏன் நம்பிக்கை கொள்ளாக் கூடாது?

நழி : என் இதயம் என்னிடம் இல்லை. அதைப் பல மாதங்களுக்கு முன் எங்கள் காட்டில் என்னை வந்து சந்திப்பதாக, எனக்கு வாக்களித் தூச்சென்ற ஒருவர்டம் எனது நெஞ்சைப் பறி கொடுத்து விட்டேன்.

நாட்கள், வாரங்கள் செல்லுகின்றன; நானும் அவருக்காகக் காத்தவாண்ணம் இருக்கிறேன். காட்டின் மௌனமும் சிரத்தையைக் கூட்டியுள்ளது. அவர் திரும்பி வந்தபின் என்னைக் காணுவிட்டால், அவர் சதாகாலமும் போய் விடலாம். அப்பொழுது காட்டில் உள்ள பூஞ் சோலையின் நிழல்கள், ஒருகாலமும் நிறைவேருத் காதல்—சந்திப்புக்கு என்றும் காத்திருக்க வேண்டிநேரிடும். காவலரே என்னைக் கொண்டு போக வேண்டாம்; அவருக்காக என்னைச் சும்மா விடுக்கள். அவர் என்னை வந்து அடைவார்.

பிட்டி : அவர் எவ்வளவு அதிர்ஷ்டசாலி! ஆனால் அணங்கே! எங்கள் காதலில் தெய்வங்கள் பொருளை வொன்றுள்ளன. என் இரசியத்தைக் கேட்பாய். ஒரு காலம், அவனியிருமுடிவதையும் வெறுத்துக், காதலில் ஈடுபட்டிருந்தன. என்

கனவில் இருந்து விழித்துப்பார்க்கும் பொழுது பூலோகம் அப்படியே இருந்தது. என் காலல் நீரிற் குமிழிபோல் உடைந்து யோய்விட்டது. யாருக்காகக் காத்திருக்கின்றார்கள்?

நாயா : அவர் தான் காஷ்மீர் நாட்டின் குருசில் அவர் பெயர் குமாரசேனன்.

விளாம்பு : குமாரசேனனா?

நாயா : அவரை உங்களுக்குத் தெரியவருமா? அவரை யாருக்கும் தெரியும். காஷ்மீர் நாடு அவருக்காக அதன் இதயத்தையே கொடுத்துள்ளது.

விளாம்பு : குமாரசேனனா? காஷ்மீரின் குருசிலா?

நாயா : ஆம், அவர் தங்கள் நண்யங்கை இருக்க வேண்டும்.

விளாம்பு : அவருடைய அதிட்ட சூரியன் காலித்து விட்டான் என்பது உனக்குத் தெரியவாதா? நம்பிக்கை எல்லாவற்றையும் கைவீடு. வேட்டையாடப்பட்ட விலங்கு ஒரு குழியில் இருந்து வேரெருகு குழிக்குத்தப்பி ஓடும்பாடு போல, அவருடைய இன்றைய நிலையுண்டு. இம்மலைச் சாரலில் உள்ள எரிய ஏழை தானும் அவரிலும் பார்க்க மகிழ்ச்சியுடன் இருக்கிறான்.

நாயா : வேந்தே! நீங்கள் கூறுவது எனக்குப் புரிய வில்லையே.

விளாம்பு : பெண் பாலராகிய நீவிர்உமது இதயங்களில் ஏதாந்தமாக இருந்து காதல்புரிகிறீர்கள். இரைச்

சலுடன் வீசும் தரணியின் சண்டமாருதங்களை
-நீவீர் அறிய மாட்டார். ஆடவராகிய நாம் ஆகன்
வீசினால் எல்லாத் திசைகளுக்கும் அள்ளி ஏறி
யப்படுகிறோம். உனது துக்கம் நிறைந்த, கண்
ணீர் மல்கிய விரிந்த கண்களுடன் நீ இருந்து
கொண்டு துளியளவு நம்பிக்கையை வளர்த்துக்
கொண்டு யாவற்றையும் அவதானித்துக் கொண்
திருக்கின்றாய். பிள்ளாய்! நம்பிக்கையீனம் கொள்
எப் பயிலவும்.

நூறு : செம்மலே! உண்ணையைக் கூறிவிடுங்கள்.
என்னை வழாற்ற வேண்டாம். நான் வயதில் சிறி
யவள்; நிலையில் என்யவள்; ஆயினும் அவ
ருக்கே சொத்து ஆனவள். என்ஆருயிர்க்காதவர்,
கானகத்தில் எங்கு அலைந்து திரிகின்றனரோ?
நான் ஒரு பொழுதும் என் வீட்டை விட்டு
வெளியே இறங்காதவள். அவரை நாடிச்செல்
லத் துணிந்துள்ளேன். வழி காட்டுகிறீர்களா?

வினாப் : அவருடைய சத்துருக்கள் அவரைத் தேடு
கிறார்கள். அவருக்கு விதிக்கப்பட்ட நாள் கிட்டி
விட்டது.

நூறு : ஆனால் நீங்கள் அவருடைய மித்திர் அல்
லவா? அவரை நீங்கள் காப்பாற்ற மாட்டார்களா?
ஒரு மன்னன் ஆபத்தில் இருக்க, நீங்கள் ஒரு
மன்னராக இருந்தால் அவரைமீட்காயல் சும்மா
இருப்பிர்களா? மன்னர் என்ற உயர்ந்த பதவிக்

காவது அவருக்கு உதவி நல்கவேண்டியது உங்கள் கடமையல்லவா? சுகல உலகமும் அவர்மீது அன்பாக இருந்தது என்பது எனக்கும் தெரியும். ஆனால் அபாக்கியமான இவ்வேளையில் அவர்கள் எங்கே? அண்ணலே! உங்கள் வல்லமை பெரிது; ஆயினும் பெரியவர்கள் இடையூறில் சிக்கி இருக்கும் பொழுது அவ்வல்லமை இருந்து பயன் என்ன? நீங்கள் தனிமையாக இருக்கமுடியுமா? அப்படியாயின் எனக்கு வழி காட்டுங்கள் இநதப் பலமில்லாத பெண்—என் உயிரை அவருக்காக அளிக்கச் சித்தமாய் இருக்கிறேன்.

விக்ரபி: உன்னிடம் உள்ள எல்லாம் — அதாவது உனது இதயத்தில் அரசனைக்காதலி. நான் என்காதல் சுவர்க்கத்தை இழந்து விட்டேன். ஆயினும் உன்னை மகிழ்வைக்க நான்பெறும் மகிழ்ச்சியையாவது யான் பெறுவேனோ! நான் உனது காதலை இச்சியேன். வாடிய கொப்பை இரவல்லமலர்கள் கொண்டு மலர்விக்க நம்பிக்கை கொள்ளேன். நான் உன் மித்திரன் என்பதை நம்பு. உன் “அவரை” உன்னிடம் கொண்டுவந்து சேர்ப்பேன்.

ஈழா : பெருந்தகைப் பூபாலரே! என்வாழ்க்கைக்கும் என் மகிழ்ச்சியாகிய சுவர்க்கத்திற்கும் நான் உங்களுக்குப் பெரிதம் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

விழும் : ஈழா! போ, போய் உன் மணமகள் அண்டு
கலன்களுடன் ஆயத்தமாக இரு எனது இலக்ஷ
யின் இராகத்தை மாற்றுவேன்.

[�ழா போகிறுள்]

இப்போரினால் களைப்பு மேலாகிறது. ஆயினும்
சமாதானம் சுவையற்றது. வீடில்லாத நாட்டோடி
யே நீ என்னினும் பார்க்கப் பாக்கியசால்
பெண்ணின் காதல் சுவர்க்கத்தின் விழிட்டுள்ள
கண்களை போலத் தரணிரில் ஒருவர் எங்குபோ
னலும் பின் தொடருகிறது. அது தோல்வியை
வெற்றியாகவும், அபாக்கியத்தை ஞாயிறு
மறையும்பொழுது வானில் காணப்படும் மேக
படலங்களைப் போலப்பிரகாசமாக்குகின்றது.

(தேவதத்தர் வருகிறார்)

தேவதத்தர் : அண்ணலே! அபயம்! என்னைத் துரத்
துபவர்களிடம் இருந்து காப்பாற்றுங்கள்.

வேந்தன் : அவர்கள் யார்?

தேவதத்தர் : செம்மலே! அவர்கள் உங்கள் காவ
லர்கள் சென்ற அரை மணித்தியாலமாகக் கடுமை
யாக என்னைக் காவலில் வைத்திருந்தனர். நான்
அவர்களுடன் களையைப் பற்றியும் இலக்ஷியத்
தைப் பற்றியும் உரையாடினேன். அவர்கள்
ஆராமையுடன் கேட்டனர். அவர்களை மகிழ்

யக்க நான் அவர்களை அப்படிச் செய்ததாகக் கருதினர் அதன் பின் காளிதாசரின் சலோகம் கள்சிவவற்றைப் படித்துக் காட்ட அக்கிராமவாசிகள் தூக்கமாகி விட்டனர். அவர்களுடைய கூடாரத்தை, பெரு வெறுப்புடன் விட்டு விட்டு நான் உங்களிடம் வந்தேன்.

வேந்தன் : மகாகவி காளிதாசரைப் படிக்கும் பொழுது சுவைக்கத் தெரியாது தூக்கம் கொண்டதற்காகக் காவலர்கள் ஆகிய அத்தடிக் கழுதைகள் தண்டிக்கப் படுதல் வேண்டும்.

நேவதந்தர் : அண்ணலே! பின்பு என்ன தண்டனை அளிக்க வேண்டும் என்பதை யோசிக்கலாம் அதற்கிடையில் இந்த நிர்பாக்கியமான போரைக் கைவிட்டு தாய்நாடு திரும்பு வோம். ஒருகாலத்தில் செல்வர்களும், மென்மையாக வளர்க்கப்பட்டவர்களும் மாத்சிரம் காதற்பிரிவினால் மரணம் எய்தி னர்னனக் கருதினேன். ஆனால் என் இல்லத்தை விட்டு இங்கு வந்த பின் ஏழை அந்தணுகீய நானும் காதற் கோபத்துக்கு இலக்காவதற்கு மெத்தவும் எளியவனல்லன் என்பது தெளிவாகியுள்ளது.

விக்ரமி : காதலும் மரணமும் தங்கள் இரைகளைத் தேர்ந்தெடுப்பதில், அதிக கவனம் செலுத்துவ தில்லை அவைபாரபட்சம் உடையவையல்ல ஆம் நண்பரோ நாம் நமது தாயகத்துக்கு செல்வோம்

இவ்விடத்தை விட்டுப் போக முன்னர் ஒரேஒரு கருமப் நிறைவேற்ற வேண்டியிருக்கிறது. அதாவது திருச்சூர்த் தலைவரிடம் குமரசேவன் எங்கு ஒளித்து உள்ளனர் என்று கண்டு பிடிக்க வேண்டும். அவரைக் கண்டதும் விக்ரம் மனன னாகிய யான் இக்கணம் தொடக்கம் அம்மன் னரின் மித்திரன் என்று கூறவீர். நண்பரே! வேறுயாரும் அவரைச் சந்திக்கும் டொழுது இருந்தால்.....

தேவதத்து: ஆம்! ஆம்! எனக்குத் தெரியும். அவருடைய திவ்விய ஞாபகம் என்றும் எமக்கு உண்டு. ஆயினும் எங்கள் வார்த்தைகளுக்கு அப்பால் அவர் இருக்கிறார். அவர் ஒரு பெருந்தகை ஆகவே அவருடைய துக்கமும் மெத்தப் பெரி தாக இருச்சும்.

விந்ரப்: நண்பரே! சைந்தகாலத்து வீசும் சடுதியான யெல்லிய ஓளந்தென்றலைப் போல நீர் வந்துள் வீர். இப்பொழுது பழைய மகிழ்வு நிறைந்த ஆண்டுகளின் நினைவுள்ளன் எனது பூசகள் வரிந்து சொரியும்.

(தேவதத்தர் செல்கிறார்)

(சந்திரசேவன் வருகிறார்)

விந்ரப்: நான் நல்ல செய்தி கூறவிருப்புகிறேன். நான் குமரசேவனை மன்னித்து விட்டேன்.

சந்திரசேவன்: நீங்கள் அவரை மன்னித்து விட

திருக்கலாம். ஆயினும் காஷ்மீர் நாட்டின் பிரதி நீதியாக நான் இருப்பதால், என் கையில் இரு ந்து அவரது நாட்டின் தீர்ப்புக்காகக் காத்திருக்க வேண்டும். என்னிடம் இருந்து அவர் தண்டனை பெறுவார்.

வின்ரா : என்ன தண்டனை?

சந்திரசேனன் : அவர் சிம்மாசன உரிமையினின் றம் நீக்கப்படுவார்.

வின்ரா : அது அசாத்தியமானது. நான் அவருக்குச் சிம்மாசனத்தை வழங்குவேன்.

சந்திரசேனன் : காஷ்மீர் நாட்டுச் சிம்மாசனத்துக்கு உங்களுக்கு எப்படி உரிமை உள்ளது?

வின்ரா : வெற்றியாளரினது உரிமை. இச்சிம்மா சனம் இப்பொழுது என்னுடையது. இதை நான் அவருக்கு நன்கொடையாக அளிப்பேன்.

சந்திரசேனன் : நீங்கள்..... அவருக்கு அளிப்பதா? பின்னைப்பராயம் தொட்டு மார்சேனை எனக்கு தெரியும். அவருடைய தந்தையின் சிம்மாசனத்தை அன்பளிப்பாக உங்களிடம் பெறுவார்கள்றுக்கருதுகிறீர்களா? அவர் உங்கள் பழிக்குபழி வாங்கும் தன்மையைச் சுடிப்பார் ஒழிய உங்கள் ஈகையை ஒரு பொழுதும் ஏற்றமாட்டார்.

(சேவன் ஒருவன் யருகிறான்)

சேவகன் : தாமாகச் சரணக்கி அடைய குரிசில் குமாரசேனன் முடிய வண்டியொன்றில் வருவதாக அவசரத் தகவல் கிடைத்திருக்கிறது.

[சேவகன் செல்கிறஞ்]

நந்திசேனன் : முற்றிலும் நம்ப முடியாத செய்தி! சிங்கம் தனது இரும்புச் சங்கிலியை நீக்க வருமா? வாழ்வு அவ்வளவு திவ்வியமானதா?

விக்ரம் : அவர் வன் முடியவண்டியில் வரவேண்டும்.

நந்திசேனன் : அவர் எப்படி மற்றவர்களுக்கு முன் தன்னைக் காட்டமுடியும்? ஐங்களின் பார்வை அவரை அம்புகளைப் போலத் துளைத்து விடும் அல்லவா? செம்மலே! அந்த விளக்கை அவித் துவிட்டு, அவரை இருளில் வரவேற்புக்குறங்கள். பகல் ஒளியில் அவர் அவமானப்பட்டு வேதனை அடைய வேண்டாம்!

தேவநந்தர் : வேந்தே கொற்றவர் குமாரசேனன் தாமாகஉங்களைக் காண வருகிறூர் என்னும் வதந்தி உண்மைதானு?

விக்ரம் : ஆம் வேதியரே! உங்களை வேதபாரகராக வைத்து உரிய அரச சடங்குகளுடன் குமாரசேனனை வரவேற்க விரும்புகிறேன். ஒரு திருமணவிழாவுக்காகிய ஏற்பாடுகளைச் செய்ய, எழுது சேனைத் தலைவர் தமது ஆட்களைப் பணிக்கும் படி கூறுங்கள்.

* * * * *

(சில சிரேட்ட குருமார்கள் வருகிறார்கள்)

யாஹும் : வேந்தனே! வாழ்க் வாழ்க்! வாழ்க் வெற்றி உண்டாகுக.

1-வதுசிரேட்டர் : எங்கள் காஷ்மீர் நாட்டுக் கோம் கனுக்குச் சிம்மாசனத்தை அளிப்பதற்கு நீங்கள் அவரை அழைத்திருக்கிறீர்கள் என்று கேள்வி யுற்றோம்.

2-வதுசிரேட்டர் : ஆகையால் நாங்கள் உங்களை ஆசீர்வதிக்க வந்துள்ளோம்.

(ஈங்கர் வருகிறார்)

3-வதுசிரேட்டர் : காஷ்மீர்நாட்டு மக்கள் அடையும் மகிழ்ச்சி இதனைவிட மேலானது வேறொன்று மில்லை.

(வேந்தன் சிரைத் தாழ்த்தி வணக்கம் செலுத்த சிரேட்டர்யாவரும் ஆசீர்வதிக்கிறார்கள்)

1-வதுசிரேட்டர் : மாபெரும் மன்னவ! மங்களம் உண்டாகுக!

2-வதுசிரேட்டர் : எட்டுத் திசையும்வெற்றி ஒங்குக!

3-வதுசிரேட்டர் : உங்கள் புகழ் நாலா திசையும் நிலவுக!

4-வதுசிரேட்டர் : காவல் மன்னரைக் கடவுள் காக்கவே!

ராம்ஹோநும் : பொங்கும் மங்களம் எங்கும் தங்குக!

சங்கர் : (சந்திர சேனை நோக்கி) கொற்றவர்குமார சேனன் தனது சத்துருக்கள்டம் சாலைக்கி அடைவதற்கு வருகின்றார் என்று செய்தி அடிடுகிறது அது நம்பத் தகுந்ததா?

சந்திரசேனன் : அது உண்மை என்று பலர் பேசிக் கொள்கின்றனர்.

சங்கர் : அது படு பொய் வார்த்தைகள்! என் ஆருயிர் அண்ணலே! நான் உங்கள் தாசன் சங்கர், என் மனவேதனை ஈசன் ஒருவனுக்கு மட்டுமே தெரியும். நான் ஒருவருக்கும் இதைக் கூறவில்லை. ஆனால் நான் இதை எப்படிப் பொறுத்து இருப்பது? காசமீரத்தில் உள்ள ரோடுக்கள், ரஸ்தாக்கள் எல்லாவற்றிலும் நீர் சென்றது மறியற்சாலைக் கூட்டுக்குள்ள ஏறத்தானே? என் தங்கள் அடிமை, இதற்கு முன், இறந்திருக்க கூடாது?

போர்வீரன் : வண்டி வெளி வாய்லை அடைந்து விட்டது.

வேந்தன் : துந்துபி, முரசு, யாதாயினும் இசைக் கருவிகள் முழங்குவதற்கு அண்மையில் கிடையாவா? அவர்கள் மங்களகரமான இராகம் ஒன்றை வாசிக்கட்டும்.

(வண்டி வெளி வாயிலுக்கு கிட்டவருகிறது)

அண்ணலே! நண்பதே! மனசார நெஞ்சார
உங்களை வருக! வருக! என்று வரவேற்கிறேன்.
(சுமித்ரா தனது கையில் ஒரு முடிய தட்டத்
துடன் வருகின்றார்)

விஞ்யம் : சுமித்ரா! எனது அருமை அரசியே!

சுமித்ரா : என் ஆருயிர்ப் பெஞ்சானே! இரவு பகலாக
மலைகளிலும், காடுகளிலும் அவரைத் தேடினீர்கள். அவர் கால்வைத்த பாதை எங்கும் நாசம்
விளைவித்திர்கள். உங்கள் மக்களையும், உங்கள்
கௌரவத்தையும் அலட்சியம் செய்திர்கள்.
இன்று, என்மூலமாக, நீங்கள் கவர்ந்த அவரு
டைய மூட்பட்டதலையை உங்களுக்கு அனுப்பி
யுள்ளார். அத்தலையானது மெல்லியால் சூட்ப
பட்டதிலும் பார்க்க, மரணத்தால் எய்திய மாட்சி
மைக்காட்சியைப் பாருங்கள்.

விஞ்யம் ; என் பெருமை மிக்க பெருமாட்டியே!

சுமித்ரா ; அன்புமிக்க அண்ணலே! நான் இனித்
தங்கள் அரசியாக இருக்க முடியாது. ஏனெனில்
இரக்கமுள்ள மரணம் என்னை உரிமையாக்கி
யுள்ளது. [விழுந்து அரசி சாகிறுள்]

X   X   X

[குமார சேனன் வெட்டபட்ட தலையைப் பர்த்து]

சங்கர் : என் காசமீரநாட்டுக் கோமானே! என்
அன்புடைய எச்மானே! என் அருமருந்தன்ன

பிள்ளாய்! நீவர் நன்ற செய்தீர்! நீவர் சதா
இருக்கும் சிம்மாசனத்தை அடைந்து விட்டோ!
ஈசனே! இந்த மாட்சியான காட்சிலைக் காண
இவ்வளவு நாட்கள் சீவிக்க விட்டதற்கு நன்றி
வெகுநன்றி! இப்பொழுது என் நாட்கள் முடிந்
துவிட்டன. உமது அடிமை உம்மைப் பின்
பற்றுவேன்.

[எழு-மணமகள் அணிகலனுடன் வருகிறார்கள்]

ஐழா : செம்மலே! திருமணவிழா இசை கேட்கப்
படுகிறது என்ஆசைக் காதலர் எங்கே? நான்
ஆயத்தமாக இருக்கிறேன்.

வேந்தனும் அரசியும் முற்றிற்று

ஸ்ரீலିଙ୍ଗୀଆରୁମୁନ୍ଦାଵଳୀ

(ଆଞ୍ଜଳିକ)

ଆଚିରିୟର: କବ, ମୁତ୍ତୁକୁମାରଶ୍ଵାମି, ପ୍ର. ଏ.

କେବ ଉଲକମ ମୁଫୁଷତୁମ ପୋର୍ତ୍ତିପ ପୁକମୁମ
ସ୍ରୀଲିଙ୍ଗୀଆରୁମୁକ ତାବଲାରିଙ୍ ବାହୁକଳକ ବାଲାନ୍ଧରେ
ମୁପ୍ପତୁ ଅତିଧ୍ୟେଯଙ୍କଳିଙ୍ ତେଣିବାକ ବିଳକିତ ତଥାଙ୍
ଗାର ତିରୁ କବ, ମୁତ୍ତୁକୁମାରଶ୍ଵାମି.

କାବଳାର ତୋଣନ୍ତିଯ ମାତପ ଆରାୟିତୁଟାଙ୍ ଆମ
ପିତତ ଅବରା ଓରୁ ମାଣସରାକବୁମ, ଅନ୍ତରୂରାକବୁମ, ଆଚି
ରିଯାକବୁମ, ପରାଙ୍ଗିଯାକବୁମ, କହିନ୍ତୁରାକବୁମ, କମୁକ ଚିର
ତିରୁତଥାତିଧ୍ୟୋକବୁମ, ଆଚିଯାଙ୍ ବାତିଧ୍ୟୋକବୁମ ପଲାକୋଣଙ୍
କଳିଙ୍ ନିରୁତ୍ତି ଆରାୟିକିରୁର ଆଚିରିୟର.

ଇଲଙ୍କଣ୍ଟାପିଲୁମ, ତମିନ୍ ନାଟ୍ଟିଲୁମ କେବଳମପତତିଙ୍କ
ଗାରଙ୍ଗିକିତକାକ ଗାର ପୁରିନ୍ତ ଅରୁମ ପଣିକଣ୍ଣୟମ ଅବନ୍ଧିନ୍
ମତତିଧିଙ୍ ଅଵର କହାଣିକ ବେଣ୍ଟିଯିରୁନ୍ତ ପଢ଼େବେଳ ପରା
କଣ୍ଣକଣ୍ଣୟମ ଓରୁ ଆଚିରିୟର ମାଣସରକାନ୍ତକୁ ବିଳକିତବୁତ୍ତ
ପୋଣନ୍ତ ତେଣିନ୍ତିଯ କଣ୍ଟାପିଙ୍ ଆଚିରିୟର ବିଳକିଯିରୁକିରୁର

ଓରୁ କିରିଲୁବ ପାତିରିଯାରିଙ୍ କିନ୍ ଆଚିରିୟାକ ତିରୁନ୍ତ
ଅବାରିଙ୍ ନନ୍ମତିପିପାପକ ଚମପାତିତତକ କୋଣନ୍ତେ କେବ
ଗାରଙ୍ଗିକିକୁପ ପାଦୁପଟ୍ଟତ, ପାପିନ୍ତି ତମିତିଲ ମେଗ୍ଧି
ପେଯିପିପ ଚେଯାତିଲ ତମିନ୍ ନାଟ୍ଟୁ ଅନ୍ତରୁରକଣ୍ଣ ବୁଲନ୍ଧନ୍
କଣ୍ଟତ, ତମିନ୍ତକାଟ୍ଟିଲ ଲୁହକୁକଳିଙ୍ ଯେମାନ୍ତପଟ୍ଟତ
ଯୋଣନ୍ତ ଅଵରତ ବାହୁକଳିଙ୍ ବିକାହିନ୍ତ କୁବାରାଶ୍ୟମାନ
କିକାହିନ୍ତକଳିଙ୍ ଇନ୍ତ ନୁଲିଲ ଲଙ୍କୁ ବିଳକିପପଟ୍ଟିଲାନ,

ମୋକକତିଲ ଆଚିରିୟିଙ୍ ମୁଯର୍ଦ୍ଦି ଓରୁ ନିନ୍ଟକାଳ
ତେବେବୈ ଲିନ୍ଧରେନ୍ଦ୍ରମ ଜଳାଯିଲ ବେତରିକାମାର
ଅମେକ ତାଙ୍କ ତେଣାରେମ, କାବଳାର ପେଗୁମାନିନ୍ ତମିନ୍
ଉଲକମ ଏତରକାକ ଇପବୋଲାବୁକୁପ ପୋର୍ତ୍ତିପ ପୁକୁ
ବେଣ୍ଟୁମେନନ୍ ଲିନ୍ନେବୁକୁ ବିଳଟାଯରୀଯ ଲିରୁମପୁବାରକଳ
ଅନ୍ତ ବିଳଟାଯ ଅନ୍ତ ନୁଲିଲିରୁନ୍ତ ପ୍ରାଣମାକ ଅନ୍ତକ
କୋଳାରକଳ ଆରାୟକାଵଳାର ପରିନ୍ତିଶ କେବଳତ ତମିନ୍

உங்கம் மட்டுமன்றி ஏனைய சமூகத்தினரும் அறிந்திருக்க வேண்டியது அவசியம், அப்பெரியாஸப் பற்றிய அறிவை இலகுவில் பெறுவதற்கு ஆக்கிலத்தில் அமைந்துள்ள இந்துக் கலை பெரிதும் உதவுமொன்பதில் ஜெயமின்ஸ்.

—விருதேசரி 12-4-1966 ஞாயிறுப்பதிப்பு

— —

நூல்நிறை

Muttucumaraswamy, V

Writers of Modern Ceylon - Eminent Tamils -

C. W. Thamotharampillai Uma Siva Pathipakam,
150, Navalar Road, Vannarponnai, Jaffna, Ceylon.

1971 - (10) - 40 pp.

with Forewords by Prof. S. Vithiananthon, Dr. K. Kailasapathy, and S. Sivagurunathan M. A.—Dip. in. Ed.

தமிழ் இலக்கண இலக்கிய உலகில் பயிற்சியும் புல்லமயுமுள்ள பெருமக்கள் எல்லோர்க்கும் தமிழரினார் சி. வை. தாமோதரம் அவர்களின் தமிழ்ப்பணியைப் பற்றித் தெரிந்திருக்கும் ஒலைச் சுவடிகளில் உறங்கிய தமிழ்ப் பெருநாச்களை அச்சேற்றி அரும்பாடுபட்டு நால்களாக வெளியிட்ட தமிழ்ப் பேரறினார்க்கட்டகல் லாம் தமிழுலகம் என்றெண்ணும் கடமைப்பட்டிருக்கிறது. நாற்பதிப் பத்துறையில் தெண்டாற்றிய தமிழ்ப் பேரறினார்களில் சி. வை. தாமோதரபானினை அவர்களை குறிப்பிடத்தக்க ஒரு வழிகாட்டி யாக விளக்கியவர்.

தமிழ்ரினர்களின் வரலாற்றை அவர்களது தமிழ்ப்பணியை மையமாகக்கொண்டு நால்வடினில் வெளியிடுவதில் காட்டம்கொண்டுள்ள திரு. வை. முக்குருமாகவாரி அவர்கள் சி. வை. தாமோதரங்கிளர் அவர்களின் வரலாற்றை நால்வடினில் தமிழுலகிற்கு வழங்கியுள்ளார். இந்தால் சி. வை. தாமோதரங்கிளரை அவர்களின் பிறப்பு, கல்வி, புல்கூர், குணகலன்கள் ஆசைப் பிரபுபற்றி கமக்குத் தெரியிக்கிறது. இவற்றுக்கெல்லாம் கோரக நாற்பதிப்புத்

தாறுமில் டி.கௌ. தாமோதரம் பிள்ளை அவர்களின் சிறந்த பள்ளிப் பற்றி இந்த நால் கமக்குப் பல இன் நியகையாத செய்கிகளை வீளக் குசிறது.

சி.கௌ. தாமோதரம் பிள்ளை அவர்களின் அழிய உறுவப்பட்ட முங் அவரது கைபெழுத்துப்பாடு பொன்றும் இந்தாலை தீட்டுப்பெற்றிருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது. ஆக்காக்கு சில சிறு குறைபாடுகள் புலப்படும்போது.

“ அரியகற் ரூசர்ஸ் கண்ணும் தெரியுங்கால் இன் கம அரிசே வெளிறு ”

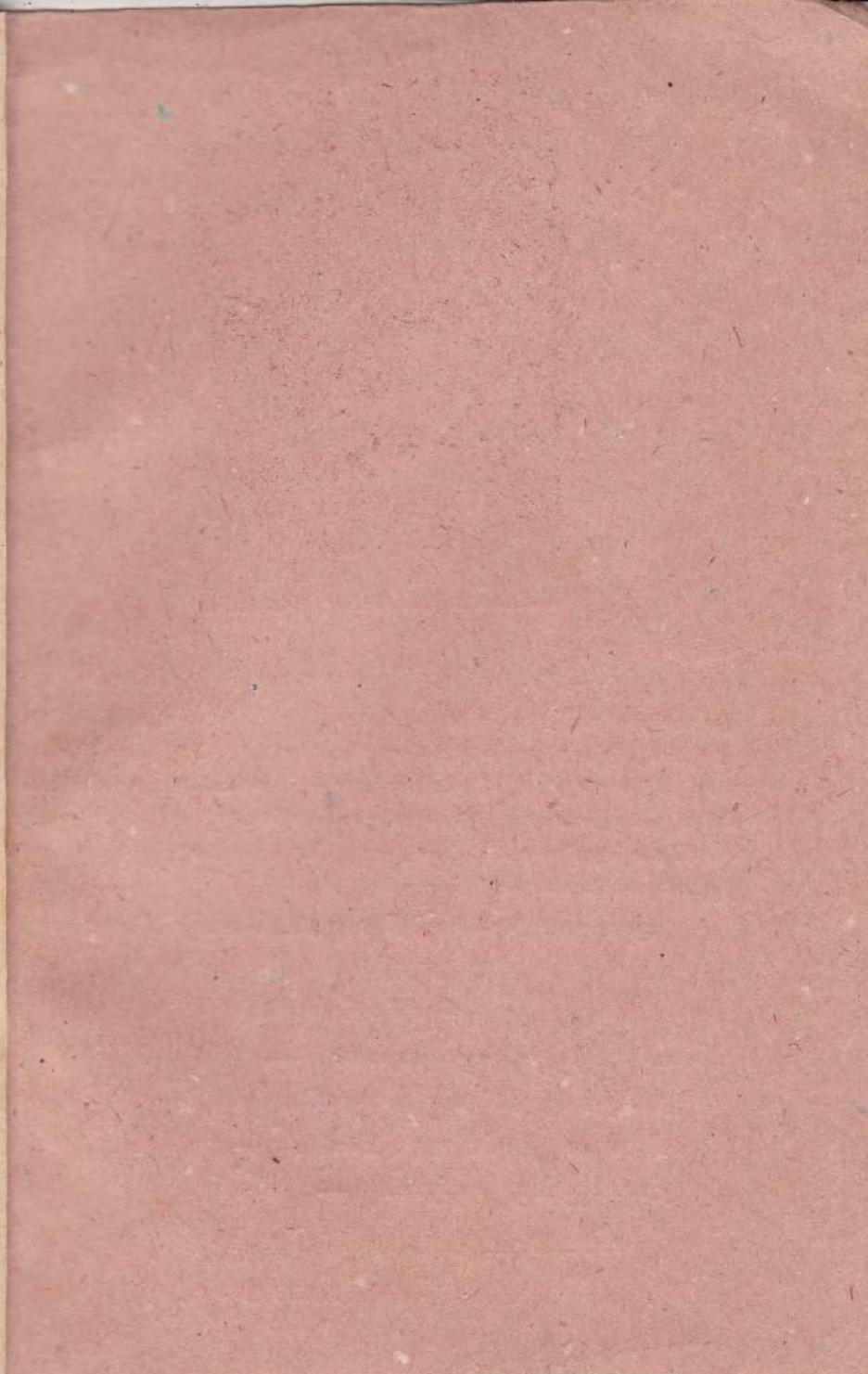
என்ற பொய்யா மொழியை மனத்துட்கொண்டு இந்தாலரசிரியரின் முயற்சியை வரவேற்றுப் பாராட்டுவது தமிழன்பாக்களின் கடனம்.

மொழிக்காலவும் மக்களுக்கு காகவும் பாடுப்பட்ட கண்ணேர் களைப் பற்றிய வரலாற்று நால்கள் இன்னும் ஏராளமாக வெளி வரவேண்டும். அந்தகைப் பாரலாற்று நால்கள் கூக்கு அக்கழும் உறுதியும் தருவதோடு எதிர்காலப் பணிகள்து ஒரு வழிகாட்டியாக வும் கிகழும்.

— கோதமங் —
ஒண்டன் முரசு, கலங்பர் 197

விரு. வை. முத்துக்குமாரசுவாமி அவர்கள் ஒரு பயிற்றப்பட்ட பட்டகள், கொழுஷ்பு அர்சு. குஜெப்பார் என்னியில் இருபது ஆண்டுகளுக்கு மேலாக, ஆக்கிலம், தயிழ், சிரிம், பூரிசாத்சிரம், பொருளாதாஸம் முதலிய பாடங்களில் கிடைத்து வந்துள்ளார். இப்பொழுது வண்டன் மாக்களில் உள்ள போதிருப்பு யில் உயர் பாடசாலையில் ஆக்கில ஆசிரியர்களுக்கு ஆறுவரக்கக் கடமையாற்றி வருகிறோம்.

அவநுடைய ஆய்வில் நூல் வெளியீடுகள்

வெளியங்கலை

ஸ்ரீஸ்ரூபி ஆசிரியர்கள் — 1968

தமிழ்த் துறவிகளும் குவனிகளும் — 1970

சி. வை. காமோதாம்பிள்ளை — 1971

ஏவள்ளுக்கு அஞ்சலி — 1971

பிரபல புத்தகசாலையிலும் பெற்றுக்
கொள்ளலாம்.